Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

►**B**

NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/1939

z 12. októbra 2017,

ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry

(Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1)

Opravené a doplnené:

►**C1** Korigendum, Ú. v. EÚ L 122, 10.5.2019, s. 59 (2017/1939)

▼B

NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/1939

z 12. októbra 2017,

ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa zriaďuje Európska prokuratúra a stanovujú sa pravidlá jej fungovania.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „členský štát“ je – pokiaľ nie je ustanovené inak, najmä v kapitole VIII – členský štát, ktorý sa zúčastňuje na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, ktorá sa považuje za povolenú v súlade s článkom 86 ods. 1 tretím pododsekom ZFEÚ alebo na základe rozhodnutia prijatého podľa článku 331 ods. 1 tretieho pododseku ZFEÚ;

2. „osoba“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba;

3. „finančné záujmy Únie“ sú všetky príjmy, výdavky a aktíva kryté alebo nadobudnuté Úniou, alebo dlžné jej rozpočtu a rozpočtom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr zriadených na základe zmlúv, ako aj rozpočtom, s ktorými tieto subjekty hospodária a ktoré sledujú;

4. „zamestnanci Európskej prokuratúry“ sú zamestnanci na ústrednej úrovni, ktorí poskytujú podporu kolégiu, stálym komorám, hlavnému európskemu prokurátorovi, európskym prokurátorom, európskym delegovaným prokurátorom a administratívnemu riaditeľovi pri vykonávaní bežnej činnosti v rámci plnenia úloh Európskej prokuratúry podľa tohto nariadenia;

5. „konajúci európsky delegovaný prokurátor“ je európsky delegovaný prokurátor zodpovedný za vyšetrovanie a stíhanie, ktoré začal, ktoré mu bolo pridelené alebo ktoré prevzal na základe práva odňať vec podľa článku 27;

6. „asistujúci európsky delegovaný prokurátor“ je európsky delegovaný prokurátor nachádzajúci sa v inom členskom štáte, než je členský štát konajúceho európskeho delegovaného prokurátora, pričom v tomto inom členskom štáte sa má viesť vyšetrovanie alebo vykonať opatrenie, ktorého vykonanie bolo postúpené asistujúcemu európskemu delegovanému prokurátorovi;

▼B

7. „osobné údaje“ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len „dotknutá osoba“); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby;

8. „spracúvanie“ je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovanie iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

9. „obmedzenie spracúvania“ je označenie uchovávaných osobných údajov s cieľom obmedziť ich spracúvanie v budúcnosti;

10. „profilovanie“ je akákoľvek forma automatizovaného spracúvania osobných údajov, ktoré pozostáva z použitia týchto osobných údajov na vyhodnotenie určitých osobných aspektov týkajúcich sa fyzickej osoby, predovšetkým analýzy alebo predvídania aspektov dotknutej fyzickej osoby súvisiacich s výkonnosťou v práci, majetkovými pomermi, zdravím, osobnými preferenciami, záujmami, spoľahlivosťou, správaním, polohou alebo pohybom;

11. „pseudonymizácia“ je spracúvanie osobných údajov takým spôsobom, aby osobné údaje už nebolo možné priradiť konkrétnej dotknutej osobe bez použitia dodatočných informácií, pokiaľ sa takéto dodatočné informácie uchovávajú oddelene a vzťahujú sa na ne technické a organizačné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby osobné údaje neboli priradené identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osobe;

12. „informačný systém“ je akýkoľvek usporiadaný súbor osobných údajov, ktoré sú prístupné podľa určených kritérií, bez ohľadu na to, či ide o systém centralizovaný, decentralizovaný alebo distribuovaný na funkčnom alebo geografickom základe;

13. „prevádzkovateľ“ je Európska prokuratúra alebo iný príslušný orgán, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov; v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu Európskej únie, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu Európskej únie;

14. „sprostredkovateľ“ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa;

15. „príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorému sa osobné údaje sprístupňujú bez ohľadu na to, či je treťou stranou. Iné orgány verejnej moci členských štátov Európskej únie ako príslušné orgány vymedzené v článku 3 bode 7 písm. a) smernice (EÚ) 2016/680, ktoré prijímajú osobné údaje v rámci konkrétneho zisťovania Európskej prokuratúry, sa však nepovažujú za príjemcov; spracúvanie uvedených údajov uvedenými orgánmi verejnej moci sa uskutočňuje v súlade s uplatniteľnými pravidlami ochrany údajov v závislosti od účelov spracúvania;

▼B

16. „porušenie ochrany osobných údajov“ je porušenie bezpečnosti, ktoré vedie k náhodnému alebo nezákonnému zničeniu, strate, zmene, neoprávnenému poskytnutiu osobných údajov, ktoré sa prenášajú, uchovávajú alebo inak spracúvajú, alebo neoprávnený prístup k nim;

17. „administratívne osobné údaje“ sú všetky osobné údaje spracúvané Európskou prokuratúrou okrem operatívnych osobných údajov;

18. „operatívne osobné údaje“ sú všetky osobné údaje spracúvané Európskou prokuratúrou na účely stanovené v článku 49;

19. „genetické údaje“ sú osobné údaje týkajúce sa zdedených alebo nadobudnutých genetických charakteristických znakov fyzickej osoby, ktoré poskytujú jedinečné informácie o fyziológii alebo zdraví tejto fyzickej osoby a ktoré vyplývajú najmä z analýzy biologickej vzorky danej fyzickej osoby;

20. „biometrické údaje“ sú osobné údaje, ktoré sú výsledkom osobitného technického spracúvania, ktoré sa týka fyzických, fyziologických alebo behaviorálnych charakteristických znakov fyzickej osoby a ktoré umožňujú alebo potvrdzujú jedinečnú identifikáciu tejto fyzickej osoby, ako napríklad vyobrazenia tváre alebo daktyloskopické údaje;

21. „údaje týkajúce sa zdravia“ sú osobné údaje týkajúce sa fyzického alebo duševného zdravia fyzickej osoby, vrátane údajov o poskytovaní služieb zdravotnej starostlivosti, ktorými sa odhaľujú informácie o jej zdravotnom stave;

22. „dozorný orgán“ je nezávislý orgán verejnej moci zriadený členským štátom Európskej únie podľa článku 51 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ([1]) alebo podľa článku 41 smernice (EÚ) 2016/680;

23. „medzinárodná organizácia“ je organizácia a jej podriadené subjekty, ktoré sa riadia medzinárodným právom verejným, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý bol zriadený dohodou medzi dvoma alebo viacerými krajinami alebo na základe takejto dohody.

KAPITOLA II

ZRIADENIE, ÚLOHY A ZÁKLADNÉ ZÁSADY EURÓPSKEJ PROKURATÚRY

Článok 3

Zriadenie

1. Týmto sa zriaďuje Európska prokuratúra ako orgán Únie.

2. Európska prokuratúra má právnu subjektivitu.

3. Európska prokuratúra spolupracuje s Eurojustom a opiera sa o jeho podporu v súlade s článkom 100.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼B

Článok 4

Úlohy

Európska prokuratúra je zodpovedná za vyšetrovanie, trestné stíhanie páchateľov a spolupáchateľov trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie, ktoré sú ustanovené v smernici (EÚ) 2017/1371 a určené v tomto nariadení, a za podanie obžaloby na nich. V tejto súvislosti Európska prokuratúra vedie vyšetrovania, vykonáva úkony trestného stíhania a vystupuje vo funkcii prokurátora na príslušných súdoch členských štátov až do konečného rozhodnutia vo veci.

Článok 5

Základné zásady činnosti

1. Európska prokuratúra zabezpečí, aby sa pri jej činnostiach rešpektovali práva zakotvené v charte.

2. Európska prokuratúra je pri každej svojej činnosti viazaná zásadami právneho štátu a proporcionality.

3. Vyšetrovania a trestné stíhania v mene Európskej prokuratúry sa riadia týmto nariadením. Vnútroštátne právo sa uplatňuje, len pokiaľ nie je daná záležitosť upravená v tomto nariadení. Pokiaľ sa v tomto nariadení neustanovuje inak, uplatniteľným vnútroštátnym právom je právo členského štátu, ktorého európsky delegovaný prokurátor koná vo veci podľa článku 13 ods. 1 Keď sa určitá záležitosť upravuje vo vnútroštátnom práve aj v tomto nariadení, prednosť má toto nariadenie.

4. Európska prokuratúra vedie svoje vyšetrovania nestranne a vyhľadáva všetky náležité dôkazy v prospech a neprospech obvineného.

5. Európska prokuratúra začína a vedie vyšetrovania bez zbytočného odkladu.

6. Príslušné vnútroštátne orgány aktívne pomáhajú a poskytujú podporu pri vyšetrovaniach a trestných stíhaniach Európskej prokuratúry. Každý úkon, postup alebo konanie podľa tohto nariadenia sa riadi zásadou lojálnej spolupráce.

Článok 6

Nezávislosť a zodpovednosť

1. Európska prokuratúra je nezávislá. Hlavný európsky prokurátor, zástupcovia hlavného európskeho prokurátora, európski prokurátori, európski delegovaní prokurátori, administratívny riaditeľ, ako aj zamestnanci Európskej prokuratúry pri plnení svojich povinností podľa tohto nariadenia konajú v záujme Únie ako celku, ako je vymedzený v práve, a nesmú žiadať ani prijímať pokyny od žiadnej osoby, ktorá nie je z Európskej prokuratúry, ani od členského štátu Európskej únie alebo inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Únie. Členské štáty Európskej únie, inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry Únie rešpektujú nezávislosť Európskej prokuratúry a neusilujú sa ovplyvňovať ju pri výkone jej úloh.

2. Európska prokuratúra zodpovedá za svoju všeobecnú činnosť Európskemu parlamentu, Rade a Komisii a vydáva výročné správy podľa článku 7.

▼B

Článok 7

Podávanie správ

1. Európska prokuratúra každý rok vypracúva a verejne vydáva v úradných jazykoch inštitúcií Únie výročnú správu o svojej všeobecnej činnosti. Túto správu predkladá Európskemu parlamentu a národným parlamentom, ako aj Rade a Komisii.

2. Hlavný európsky prokurátor vystúpi raz za rok pred Európskym parlamentom a Radou, a na požiadanie aj pred národnými parlamentmi členských štátov, a zhrnie všeobecnú činnosť Európskej prokuratúry, pričom tým nie je dotknutá povinnosť Európskej prokuratúry zachovávať mlčanlivosť a dôvernosť, pokiaľ ide o konkrétne veci a osobné údaje. Hlavného európskeho prokurátora môže pri vystúpeniach organizovaných národnými parlamentmi zastúpiť niektorý zo zástupcov hlavného európskeho prokurátora.

KAPITOLA III

POSTAVENIE, ŠTRUKTÚRA A ORGANIZÁCIA EURÓPSKEJ PROKURATÚRY

ODDIEL 1

Postavenie a štruktúra Európskej prokuratúry

Článok 8

Štruktúra Európskej prokuratúry

1. Európska prokuratúra je nedeliteľný orgán Únie, ktorý koná ako jediný úrad s decentralizovanou štruktúrou.

2. Európska prokuratúra je organizovaná na ústrednej a decentralizovanej úrovni.

3. Ústredná úroveň pozostáva z ústredia v mieste sídla Európskej prokuratúry. Ústredie pozostáva z kolégia, stálych komôr, hlavného európskeho prokurátora, zástupcov hlavného európskeho prokurátora, európskych prokurátorov a administratívneho riaditeľa.

4. Decentralizovanú úroveň tvoria európski delegovaní prokurátori, ktorí sa nachádzajú v členských štátoch.

5. Ústrediu a európskym delegovaným prokurátorom pomáhajú pri plnení ich povinností podľa tohto nariadenia zamestnanci Európskej prokuratúry.

Článok 9

Kolégium

1. Kolégium Európskej prokuratúry tvorí hlavný európsky prokurátor a jeden európsky prokurátor za každý členský štát. Hlavný európsky prokurátor predsedá zasadnutiam kolégia a je zodpovedný za ich prípravu.

▼B

2. Kolégium zasadá pravidelne a zodpovedá za všeobecný dohľad nad činnosťou Európskej prokuratúry. Prijíma rozhodnutia o strategických záležitostiach a všeobecných otázkach, ktoré vyplývajú z konkrétnych vecí, predovšetkým s cieľom zabezpečiť súdržnosť, efektívnosť a konzistentnosť postupov Európskej prokuratúry v oblasti trestného stíhania v rámci členských štátov, ako aj rozhodnutia o ďalších záležitostiach určených v tomto nariadení. Kolégium neprijíma operatívne rozhodnutia v konkrétnych veciach. Vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry sa stanovia podrobnosti o tom, ako kolégium vykonáva všeobecný dohľad nad činnosťou a prijíma rozhodnutia o strategických záležitostiach a všeobecných otázkach podľa tohto článku.

3. Kolégium na návrh hlavného európskeho prokurátora a v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry zriadi stále komory.

4. Kolégium prijme vnútorný rokovací poriadok Európskej prokuratúry Rade v súlade s článkom 21 a podrobne upraví povinnosti členov kolégia a zamestnancov Európskej prokuratúry pri výkone funkcií.

5. Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, kolégium prijíma rozhodnutia jednoduchou väčšinou. Každý člen kolégia má právo navrhnúť hlasovanie o záležitostiach, o ktorých rozhoduje kolégium. Každý člen kolégia má jeden hlas. Vo všetkých veciach, o ktorých rozhoduje kolégium, má hlavný európsky prokurátor v prípade rovnosti hlasov rozhodujúci hlas.

Článok 10

Stále komory

1. Stálym komorám predsedá hlavný európsky prokurátor alebo jeden z jeho zástupcov, alebo európsky prokurátor vymenovaný za predsedu podľa vnútorného rokovacieho poriadku Európskej prokuratúry. Okrem predsedu má stála komora ešte dvoch stálych členov. Počet stálych komôr a ich zloženie, ako aj rozdelenie právomocí medzi nimi náležite vychádzajú z funkčných potrieb Európskej prokuratúry a určia sa v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry.

Vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry sa zabezpečí rovnomerné pracovné zaťaženie na základe náhodného prideľovania vecí a pre výnimočné prípady sa v ňom stanovia postupy, ktoré hlavnému európskemu prokurátorovi umožnia v záujme riadneho fungovania Európskej prokuratúry rozhodnúť odchýliť sa od náhodného prideľovania vecí.

2. Stále komory v súlade s odsekmi 3, 4 a 5 tohto článku sledujú a usmerňujú vyšetrovanie a stíhanie, ktoré vedú európski delegovaní prokurátori. Zabezpečujú tiež koordináciu vyšetrovaní a trestných stíhaní v cezhraničných veciach a vykonávanie rozhodnutí, ktoré prijalo kolégium v súlade s článkom 9 ods. 2.

3. Stále komory prijímajú za podmienok a v súlade s postupmi, ktoré sú stanovené v tomto nariadení, a v príslušných prípadoch po preskúmaní návrhu rozhodnutia, ktoré predložil konajúci európsky delegovaný prokurátor, tieto rozhodnutia:

a) o podaní obžaloby na súd podľa článku 36 ods. 1, 3 a 4;

b) o odmietnutí veci podľa článku 39 ods. 1 písm. a) až g);

▼B

c) o uplatnení zjednodušeného postupu trestného stíhania a vydaní pokynu európskemu delegovanému prokurátorovi, aby konal s cieľom s konečnou platnosťou rozhodnúť vo veci podľa článku 40;

d) o postúpení veci vnútroštátnym orgánom podľa článku 34 ods. 1, 2, 3 alebo 6;

e) o pokračovaní vo vyšetrovaní podľa článku 39 ods. 2.

4. Ak je to potrebné, stále komory prijímajú za podmienok a v súlade s postupmi, ktoré sú stanovené v tomto nariadení, tieto rozhodnutia:

a) o vydaní pokynu európskemu delegovanému prokurátorovi začať vyšetrovanie v súlade s ustanoveniami článku 26 ods. 1 až 4, ak sa nezačalo vyšetrovanie;

b) o vydaní pokynu európskemu delegovanému prokurátorovi, aby uplatnil právo odňať vec v súlade s článkom 27 ods. 6, ak nebola vec odňatá;

c) o predložení strategických záležitostí alebo všeobecných otázok, ktoré vyplývajú z konkrétnych vecí, kolégiu v súlade s článkom 9 ods. 2;

d) o pridelení veci v súlade s článkom 26 ods. 3;

e) o zmene pridelenia veci v súlade s článkom 26 ods. 5 alebo článkom 28 ods. 3;

f) o schválení rozhodnutia európskeho prokurátora, že bude sám viesť vyšetrovanie v súlade s článkom 28 ods. 4.

5. Príslušná stála komora môže prostredníctvom dozorujúceho európskeho prokurátora vykonávajúceho dozor nad vyšetrovaním alebo stíhaním v konkrétnej veci vydávať v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom pokyny konajúcemu európskemu delegovanému prokurátorovi, ak je to potrebné na efektívne vedenie vyšetrovania alebo trestného stíhania, v záujme spravodlivosti alebo na zabezpečenie jednotného fungovania Európskej prokuratúry.

6. Stála komora prijíma rozhodnutia jednoduchou väčšinou. Komora hlasuje na žiadosť ktoréhokoľvek svojho člena. Každý člen má jeden hlas. Predseda má v prípade rovnosti hlasov rozhodujúci hlas. Rozhodnutia sa prijímajú po porade komory, v príslušných prípadoch na základe návrhu rozhodnutia, ktorý predloží konajúci európsky delegovaný prokurátor.

Všetok spisový materiál sa na požiadanie sprístupní príslušnej stálej komore na účely prípravy rozhodnutí.

7. Stále komory sa môžu rozhodnúť delegovať svoju rozhodovaciu právomoc podľa tohto článku ods. 3 písm. a) alebo b), a v druhom prípade iba v súvislosti s pravidlami stanovenými v článku 39 ods. 1 písm. a) až f) na dozorujúceho európskeho prokurátora v súlade s článkom 12 ods. 1, keď možno toto delegovanie náležite odôvodniť stupňom závažnosti trestného činu alebo zložitosťou konania v konkrétnej veci v súvislosti s trestným činom, ktorým bolo spôsobené alebo hrozí poškodenie finančných záujmov Únie nižšie ako 100 000 EUR. Vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry sa stanovia usmernenia s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie v rámci Európskej prokuratúry.

▼B

Stála komora oznámi hlavnému európskemu prokurátorovi každé rozhodnutie delegovať svoju rozhodovaciu právomoc. Hlavný európsky prokurátor môže po doručení týchto informácií do troch dní požiadať stálu komoru, aby preskúmala svoje rozhodnutie, ak sa domnieva, že je to v záujme zabezpečenia prepojenia vyšetrovaní a trestných stíhaní, ktoré vedie Európska prokuratúra. Ak je hlavný európsky prokurátor členom príslušnej stálej komory, uplatňuje právo požiadať o uvedené preskúmanie niektorý zo zástupcov hlavného európskeho prokurátora. Dozorujúci európsky prokurátor oznámi stálej komore konečné rozhodnutie vo veci, ako aj všetky informácie alebo okolnosti, ktoré si podľa neho pravdepodobne vyžadujú nové posúdenie možnosti zachovať delegovanie, a to najmä za okolností uvedených v článku 36 ods. 3.

Rozhodnutie o delegovaní sa môže kedykoľvek odvolať, keď o to požiada niektorý z členov stálej komory, pričom rozhodnutie o ňom sa prijme v súlade s odsekom 6 tohto článku. Delegovanie sa odvolá, ak európsky delegovaný prokurátor zastupuje európskeho prokurátora v súlade s článkom 16 ods. 7.

S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie zásady delegovania podáva každá stála komora každý rok kolégiu správu o využívaní delegovania.

8. Vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry sa stálym komorám umožní, aby prijímali rozhodnutia písomnou procedúrou, ktorá sa podrobne upraví vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry.

Všetky prijaté rozhodnutia a pokyny vydané podľa odsekov 3, 4, 5 a 7 sa písomne zaznamenajú a tvoria súčasť daného spisu.

9. Popri stálych členoch sa na porade stálej komory zúčastňuje európsky prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad vyšetrovaním alebo trestným stíhaním podľa článku 12 ods. 1 Európsky prokurátor má právo hlasovať s výnimkou prípadov, keď stála komora rozhoduje o delegovaní alebo odvolaní delegovania podľa odseku 7 tohto článku, o pridelení a zmene pridelenia podľa článku 26 ods. 3, 4 a 5 a článku 27 ods. 6 a o podaní obžaloby v súlade článkom 36 ods. 3, ak má v danej veci právomoc viac ako jeden členský štát, ako aj za iných okolností uvedených v článku 31 ods. 8.

Stála komora tiež môže buď na žiadosť európskeho prokurátora alebo európskeho delegovaného prokurátora, alebo z vlastného podnetu prizvať iných európskych prokurátorov alebo európskych delegovaných prokurátorov, ktorých sa vec týka, aby sa zúčastnili na jej zasadnutiach bez práva hlasovať.

10. Predsedovia stálych komôr v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry informujú kolégium o rozhodnutiach prijatých podľa tohto článku, aby tým kolégiu umožnili plniť si úlohu podľa článku 9 ods. 2.

Článok 11

Hlavný európsky prokurátor a zástupcovia hlavného európskeho prokurátora

1. Európsku prokuratúru vedie hlavný európsky prokurátor. Hlavný európsky prokurátor organizuje prácu Európskej prokuratúry, riadi jej činnosti a prijíma rozhodnutia v súlade s týmto nariadením a jej vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry.

▼B

2. Na pomoc hlavnému európskemu prokurátorovi pri výkone jeho povinností sa vymenujú dvaja zástupcovia hlavného európskeho prokurátora, ktorí ho zastupujú v jeho neprítomnosti alebo keď si svoje povinnosti nemôže plniť.

3. Hlavný európsky prokurátor zastupuje Európsku prokuratúru vo vzťahoch s inštitúciami Únie, členskými štátmi Európskej únie a tretími stranami. Hlavný európsky prokurátor môže delegovať svoje úlohy v oblasti zastupovania na ktoréhokoľvek zástupcu hlavného európskeho prokurátora alebo na európskeho prokurátora.

Článok 12

Európski prokurátori

1. Európski prokurátori v mene stálej komory a v súlade s pokynmi, ktoré vydala podľa článku 10 ods. 3, 4 a 5, vykonávajú dozor nad trestným stíhaním alebo vyšetrovaním, za ktoré sú zodpovední európski delegovaní prokurátori konajúci vo veci v ich členskom štáte pôvodu. Európski prokurátori predkladajú súhrnné správy o veciach, v ktorých vykonávajú dozor, a v relevantných prípadoch aj návrhy na rozhodnutia, ktoré má komora prijať, a to na základe návrhov rozhodnutí vypracovaných európskymi delegovanými prokurátormi.

Vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry sa bez toho, aby bol dotknutý článok 16 ods. 7, ustanoví mechanizmus zastupovania medzi európskymi prokurátormi, ak je dozorujúci európsky prokurátor dočasne neprítomný alebo z iných dôvodov nemôže vykonávať funkcie európskeho prokurátora. Zastupujúci európsky prokurátor môže plniť všetky úlohy európskeho prokurátora s výnimkou vedenia vyšetrovania podľa článku 28 ods. 4.

2. Európsky prokurátor môže výnimočne z dôvodu pracovného zaťaženia vyplývajúceho z vysokého počtu vyšetrovaní a stíhaní vo svojom členskom štáte alebo osobného konfliktu záujmov požiadať, aby sa dozor nad jednotlivými vyšetrovaniami a stíhaniami, ktoré vedú európski delegovaní prokurátori v jeho členskom štáte pôvodu, postúpil iným európskym prokurátorom s výhradou ich súhlasu. Hlavný európsky prokurátor rozhodne o žiadosti na základe pracovného zaťaženia európskeho prokurátora. V prípade konfliktu záujmov, ktorý sa týka európskeho prokurátora, hlavný európsky prokurátor uvedenej žiadosti vyhovie. Vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry sa stanovia zásady pre uvedené rozhodnutie a postup následného pridelenia dotknutej veci. Článok 28 ods. 4 sa nevzťahuje na vyšetrovanie a stíhanie, nad ktorým sa vykonáva dozor podľa tohto odseku.

3. Dozorujúci európski prokurátori môžu v konkrétnej veci vydávať v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a pokynmi príslušnej stálej komory pokyny konajúcemu európskemu delegovanému prokurátorovi, a to vždy, keď je to potrebné na efektívne vedenie vyšetrovania alebo trestného stíhania alebo v záujme spravodlivosti alebo na zabezpečenie jednotného fungovania Európskej prokuratúry.

4. Keď sa v práve členského štátu ustanovuje vnútorné preskúmanie niektorých úkonov v rámci organizácie vnútroštátnej prokuratúry, preskúmanie takýchto úkonov európskeho delegovaného prokurátora patrí do dozornej právomoci dozorujúceho európskeho prokurátora v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry; tým nie sú dotknuté právomoci stálej komory v oblasti dozoru a sledovania.

▼B

5. Európski prokurátori plnia funkciu styčného bodu a informačného kanálu medzi stálymi komorami a európskymi delegovanými prokurátormi vo svojich členských štátoch pôvodu. V úzkej spolupráci s európskymi delegovanými prokurátormi sledujú vykonávanie úloh Európskej prokuratúry vo svojich členských štátoch. V súlade s týmto nariadením a vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry zabezpečujú, aby si ústredie a európsky delegovaný prokurátor navzájom poskytovali všetky relevantné informácie.

Článok 13

Európski delegovaní prokurátori

1. Európski delegovaní prokurátori konajú v mene Európskej prokuratúry vo svojich členských štátoch a majú rovnaké právomoci ako vnútroštátni prokurátori, pokiaľ ide o vyšetrovanie, trestné stíhanie a podanie obžaloby na súd, a to popri osobitných oprávneniach a postavení, ktoré sa im priznávajú týmto nariadením, s ich výhradou a za podmienok stanovených v tomto nariadení.

Európski delegovaní prokurátori sú zodpovední za vyšetrovanie a stíhanie, ktoré začali, ktoré im bolo pridelené alebo ktoré prevzali na základe práva odňať vec. Európski delegovaní prokurátori plnia usmernenia a pokyny stálej komory príslušnej vo veci, ako aj pokyny dozorujúceho európskeho prokurátora.

Európski delegovaní prokurátori sú tiež zodpovední za podanie obžaloby na súd, najmä majú právomoc predniesť procesné návrhy, zúčastňovať sa na dokazovaní a využívať dostupné opravné prostriedky v súlade s vnútroštátnym právom.

2. V každom členskom štáte sú dvaja alebo viacerí európski delegovaní prokurátori. Hlavný európsky prokurátor po porade a dosiahnutí dohody s príslušnými orgánmi členského štátu schváli počet európskych delegovaných prokurátorov, ako aj rozdelenie funkčnej a územnej pôsobnosti medzi jednotlivými európskymi delegovanými prokurátormi v každom členskom štáte.

3. Európski delegovaní prokurátori môžu vykonávať aj úlohy vnútroštátnych prokurátorov, a to do takej miery, ktorá im nebráni v plnení ich povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia. O takýchto úlohách informujú dozorujúceho európskeho prokurátora. Ak v určitý moment nie je európsky delegovaný prokurátor schopný plniť si úlohy európskeho delegovaného prokurátora z dôvodu výkonu takých úloh vnútroštátneho prokurátora, oznámi to dozorujúcemu európskemu prokurátorovi, ktorý sa poradí s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania s cieľom určiť, či sa majú uprednostniť jeho úlohy podľa tohto nariadenia. Európsky prokurátor môže stálej komore navrhnúť zmenu pridelenia veci inému európskemu delegovanému prokurátorovi v tom istom členskom štáte alebo to, že vyšetrovanie bude viesť osobne v súlade s článkom 28 ods. 3 a 4.

ODDIEL 2

Vymenúvanie a odvolávanie členov Európskej prokuratúry

Článok 14

Vymenúvanie a odvolávanie hlavného európskeho prokurátora

1. Európsky parlament a Rada na základe vzájomnej dohody vymenúvajú hlavného európskeho prokurátora na funkčné obdobie siedmich rokov, ktoré nie je obnoviteľné. Rada sa uznáša jednoduchou väčšinou hlasov.

▼B

2. Hlavný európsky prokurátor sa vyberá z uchádzačov:

a) ktorí sú aktívnymi členmi prokuratúr alebo súdnictva členských štátov;

b) ktorých nezávislosť je nespochybniteľná;

c) ktorí majú kvalifikáciu požadovanú na obsadenie najvyšších prokurátorských alebo sudcovských funkcií vo svojich členských štátoch a relevantné praktické skúsenosti z vnútroštátnych právnych systémov, finančného vyšetrovania a medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach alebo ktorí boli európskymi prokurátormi, a

d) ktorí majú dostatočné riadiace skúsenosti a dostatočnú kvalifikáciu pre túto funkciu.

3. Výber sa uskutočňuje na základe verejnej výzvy pre uchádzačov, ktorá sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*, a po jeho uskutočnení výberová komisia vypracuje užší zoznam vybraných uchádzačov, ktorý predloží Európskemu parlamentu a Rade. Výberovú komisiu tvorí dvanásť osôb vybraných spomedzi bývalých členov Súdneho dvora a Dvora audítorov, bývalých národných členov Eurojustu, členov najvyšších súdnych orgánov členských štátov alebo prokuratúr členských štátov a uznávaných odborníkov v oblasti práva. Jednu z vybraných osôb navrhne Európsky parlament. Rada stanoví pravidlá fungovania výberovej komisie a prijme rozhodnutie, ktorým vymenuje jej členov na návrh Komisie.

4. Ak je európsky prokurátor vymenovaný za hlavného európskeho prokurátora, jeho miesto európskeho prokurátora sa bezodkladne obsadí v súlade s postupom stanoveným v článku 16 ods. 1 a 2.

5. Súdny dvor môže na návrh Európskeho parlamentu, Rady alebo Komisie odvolať hlavného európskeho prokurátora, ak zistí, že už nie je spôsobilý vykonávať svoje povinnosti alebo že sa dopustil závažného pochybenia.

6. Ak sa hlavný európsky prokurátor vzdá funkcie, ak je odvolaný alebo sa jeho funkcia z akéhokoľvek dôvodu uvoľní, funkcia sa bezodkladne obsadí v súlade s postupom uvedeným v odsekoch 1, 2 a 3.

Článok 15

Vymenúvanie a odvolávanie zástupcov hlavného európskeho prokurátora

1. Kolégium vymenuje dvoch európskych prokurátorov, aby vykonávali funkciu zástupcu hlavného európskeho prokurátora na obnoviteľné trojročné funkčné obdobie, ktoré nesmie byť dlhšie ako ich funkčné obdobie európskeho prokurátora. Výberové konanie sa upraví vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry. Zástupcovia hlavného európskeho prokurátora si ponechávajú svoje postavenie európskych prokurátorov.

2. Pravidlá a podmienky výkonu funkcie zástupcu hlavného európskeho prokurátora sa stanovia vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry. Ak prestal byť európsky prokurátor spôsobilý vykonávať si povinnosti vyplývajúce z funkcie zástupcu hlavného európskeho prokurátora, môže kolégium v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry rozhodnúť o jeho odvolaní z funkcie zástupcu hlavného európskeho prokurátora.

▼B

3. Ak sa zástupca hlavného európskeho prokurátora vzdá funkcie, ak je odvolaný alebo sa jeho funkcia zástupcu hlavného európskeho prokurátora uvoľní z akéhokoľvek dôvodu, funkcia sa bezodkladne obsadí v súlade s postupom uvedeným v odseku 1 tohto článku. S výhradou ustanovení článku 16 zostáva európskym prokurátorom.

Článok 16

Vymenúvanie a odvolávanie európskych prokurátorov

1. Každý členský štát nominuje troch uchádzačov o funkciu európskeho prokurátora z uchádzačov:

a) ktorí sú aktívnymi členmi prokuratúr alebo súdnictva príslušného členského štátu;

b) ktorých nezávislosť je nespochybniteľná, a

c) ktorí majú kvalifikáciu požadovanú na obsadenie najvyšších prokurátorských alebo sudcovských funkcií vo svojich členských štátoch a relevantné praktické skúsenosti z vnútroštátnych právnych systémov, finančného vyšetrovania a medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach.

2. Rada po doručení odôvodneného stanoviska výberovej komisie podľa článku 14 ods. 3 vyberie a vymenuje jedného z uchádzačov do funkcie európskeho prokurátora za daný členský štát. Ak výberová komisia zistí, že uchádzač nespĺňa podmienky, ktoré sa požadujú na výkon povinností európskeho prokurátora, jej stanovisko je pre Radu záväzné.

3. Rada sa jednoduchou väčšinou uznáša o výbere a vymenovaní európskych prokurátorov na funkčné obdobie šiestich rokov, ktoré nie je obnoviteľné. Rada môže na konci šesťročného funkčného obdobia rozhodnúť o jeho predĺžení o najviac tri roky.

4. Každé tri roky dôjde k čiastočnej obmene jednej tretiny európskych prokurátorov. Na vymenovanie európskych prokurátorov na ich prvé funkčné obdobie a počas neho prijme Rada, uznášajúca sa jednoduchou väčšinou, prechodné pravidlá.

5. Súdny dvor môže na návrh Európskeho parlamentu, Rady alebo Komisie odvolať európskeho prokurátora, ak zistí, že už nie je spôsobilý vykonávať svoje povinnosti alebo že sa dopustil závažného pochybenia.

6. Ak sa európsky prokurátor vzdá funkcie, ak je odvolaný alebo sa jeho funkcia uvoľní z akéhokoľvek iného dôvodu, funkcia sa bezodkladne obsadí v súlade s postupom uvedeným v odsekoch 1 a 2. Ak tento európsky prokurátor zároveň vykonáva funkciu zástupcu hlavného európskeho prokurátora, je automaticky odvolaný aj z tejto funkcie.

7. Kolégium po vymenovaní každého európskeho prokurátora určí jedného z európskych delegovaných prokurátorov z toho istého členského štátu, ktorý bude zastupovať európskeho prokurátora v prípade, že je nespôsobilý vykonávať funkciu alebo ju uvoľnil podľa odsekov 5 a 6.

Ak kolégium uzná potrebu zastupovania, určená osoba koná ako dočasný európsky prokurátor do nahradenia alebo návratu európskeho prokurátora, a to počas obdobia, ktoré nepresiahne tri mesiace. Ak je to potrebné, kolégium môže na žiadosť uvedené obdobie predĺžiť. Mechanizmy a podrobnosti dočasného zastupovania sa stanovia a spravujú vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry.

▼B

Článok 17

Vymenúvanie a odvolávanie európskych delegovaných prokurátorov

1. Európskych delegovaných prokurátorov nominovaných členskými štátmi vymenúva kolégium na základe návrhu hlavného európskeho prokurátora. Kolégium môže zamietnuť osobu, ktorá bola nominovaná, ak nespĺňa kritéria uvedené v odseku 2. Európski delegovaní prokurátori sa vymenúvajú na funkčné obdobie piatich rokov, ktoré je obnoviteľné.

2. Európski delegovaní prokurátori sa od vymenovania do funkcie európskeho delegovaného prokurátora až do odvolania považujú za aktívnych členov prokuratúr alebo súdnictva členských štátov, ktoré ich nominovali. Ich nezávislosť musí byť nespochybniteľná a musia mať potrebnú kvalifikáciu a relevantné praktické skúsenosti v rámci svojich vnútroštátnych právnych systémov.

3. Kolégium odvolá európskeho delegovaného prokurátora, ak zistí, že prestal spĺňať požiadavky stanovené v odseku 2 alebo nie je spôsobilý vykonávať svoje povinnosti, alebo že sa dopustil závažného pochybenia.

4. Ak sa členský štát rozhodne odvolať vnútroštátneho prokurátora, ktorý bol vymenovaný za európskeho delegovaného prokurátora, alebo voči nemu prijať disciplinárne opatrenie, a to z dôvodov, ktoré nesúvisia s jeho povinnosťami podľa tohto nariadenia, informuje najskôr hlavného európskeho prokurátora. Členský štát nemôže odvolať európskeho delegovaného prokurátora alebo voči nemu prijať disciplinárne opatrenie z dôvodov súvisiacich s jeho povinnosťami podľa tohto nariadenia bez súhlasu hlavného európskeho prokurátora. Ak hlavný európsky prokurátor súhlas nedá, dotknutý členský štát môže požiadať kolégium o preskúmanie tejto záležitosti.

5. Ak sa európsky delegovaný prokurátor vzdá funkcie, ak jeho služby prestanú byť potrebné pre výkon povinností Európskej prokuratúry alebo ak je odvolaný alebo sa jeho funkcia uvoľní z akéhokoľvek iného dôvodu, príslušný členský štát bezodkladne informuje hlavného európskeho prokurátora a v prípade potreby nominuje iného prokurátora na vymenovanie za nového európskeho delegovaného prokurátora podľa odseku 1.

Článok 18

Postavenie administratívneho riaditeľa

1. Administratívny riaditeľ je dočasným zamestnancom Európskej prokuratúry podľa článku 2 písm. a) podmienok zamestnávania.

2. Administratívneho riaditeľa vymenúva kolégium zo zoznamu kandidátov navrhnutých hlavným európskym prokurátorom po otvorenom a transparentnom výberovom konaní v súlade s vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry. Na účely uzatvorenia zmluvy s administratívnym riaditeľom zastupuje Európsku prokuratúru hlavný európsky prokurátor.

3. Funkčné obdobie administratívneho riaditeľa trvá štyri roky. Na konci uvedeného obdobia vykoná kolégium hodnotenie zohľadňujúce hodnotenie výkonu funkcie administratívneho riaditeľa.

▼B

4. Kolégium môže na návrh hlavného európskeho prokurátora, ktorý zohľadňuje hodnotenie uvedené v odseku 3, jedenkrát predĺžiť funkčné obdobie administratívneho riaditeľa najviac o štyri roky.

5. Administratívny riaditeľ, ktorého funkčné obdobie sa predĺžilo, sa nemôže na konci celkového obdobia zúčastniť ďalšieho výberového konania na tú istú funkciu.

6. Administratívny riaditeľ sa zodpovedá hlavnému európskemu prokurátorovi a kolégiu.

7. Administratívny riaditeľ môže byť z funkcie odvolaný len na základe rozhodnutia dvojtretinovej väčšiny členov kolégia a bez toho, aby boli dotknuté uplatniteľné pravidlá týkajúce sa ukončenia zmluvy podľa služobného poriadku a podmienok zamestnávania.

Článok 19

Povinnosti administratívneho riaditeľa

1. Na administratívne a rozpočtové účely riadi Európsku prokuratúru jej administratívny riaditeľ.

2. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci kolégia alebo hlavného európskeho prokurátora, koná administratívny riaditeľ pri plnení svojich povinností nezávisle a nežiada ani neprijíma pokyny od žiadnej vlády ani od žiadneho iného subjektu.

3. Administratívny riaditeľ je právnym zástupcom Európskej prokuratúry na administratívne a rozpočtové účely. Administratívny riaditeľ plní rozpočet Európskej prokuratúry.

4. Administratívny riaditeľ zodpovedá za plnenie administratívnych úloh Európskej prokuratúry, a to najmä:

a) každodennú prevádzku Európskej prokuratúry a riadenie zamestnancov;

b) vykonávanie rozhodnutí hlavného európskeho prokurátora alebo kolégia;

c) vypracovanie návrhu ročného a viacročného programového dokumentu a jeho predloženie hlavnému európskemu prokurátorovi;

d) vykonávanie ročných a viacročných programových dokumentov a podávanie správ o ich vykonávaní kolégiu;

e) vypracovanie administratívnej a rozpočtovej časti výročnej správy o činnosti Európskej prokuratúry;

f) vypracovanie akčného plánu v nadväznosti na závery vnútorných alebo vonkajších audítorských správ, hodnotení a vyšetrovaní vrátane záverov európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov a úradu OLAF a podávanie správ im a kolégiu dvakrát ročne;

g) vypracovanie vnútornej stratégie Európskej prokuratúry pre boj proti podvodom a jej predloženie kolégiu na schválenie;

h) vypracovanie návrhu rozpočtových pravidiel Európskej prokuratúry a ich predloženie hlavnému európskemu prokurátorovi;

i) vypracovanie predbežného návrhu výkazu odhadovaných príjmov a výdavkov a jeho predloženie hlavnému európskemu prokurátorovi;

▼B

j) poskytovanie potrebnej administratívnej podpory na uľahčenie operatívnej činnosti Európskej prokuratúry;

k) poskytovanie podpory hlavnému európskemu prokurátorovi a zástupcom hlavného európskeho prokurátora pri vykonávaní ich úloh.

Článok 20

Predbežná úprava týkajúca sa administratívy Európskej prokuratúry

1. Komisia na základe predbežných rozpočtových prostriedkov vyčlenených v jej rozpočte zodpovedá za zriadenie a počiatočné administratívne fungovanie Európskej prokuratúry dovtedy, kým Európska prokuratúra nebude schopná plniť vlastný rozpočet. Na tento účel môže Komisia:

a) po porade s Radou určiť úradníka Komisie, aby vykonával funkciu dočasného administratívneho riaditeľa a plnil úlohy administratívneho riaditeľa vrátane právomocí priznaných služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania menovaciemu orgánu vo vzťahu k administratívnym zamestnancom Európskej prokuratúry, pokiaľ ide o zamestnanecké miesta, ktoré je potrebné zaplniť pred tým, ako začne vykonávať funkciu administratívny riaditeľ v súlade s článkom 18;

b) poskytnúť Európskej prokuratúre pomoc, a to najmä vyslaním obmedzeného počtu úradníkov Komisie potrebných na vykonávanie administratívnych činností pod vedením dočasného administratívneho riaditeľa.

2. Dočasný administratívny riaditeľ môže povoľovať všetky platby kryté rozpočtovými prostriedkami zahrnutými do rozpočtu Európskej prokuratúry a uzatvárať zmluvy vrátane pracovných zmlúv.

3. Po tom, ako kolégium začne vykonávať svoje úlohy podľa článku 9 ods. 1, dočasný administratívny riaditeľ vykonáva svoje úlohy podľa článku 18. Dočasný administratívny riaditeľ prestane vykonávať svoju funkciu, keď začne vykonávať svoju funkciu administratívny riaditeľ po vymenovaní kolégiom podľa článku 18.

4. Kým kolégium nezačne vykonávať svoje úlohy podľa článku 9 ods. 1, vykonáva Komisia svoje úlohy stanovené v tomto článku po porade so skupinou expertov zloženou zo zástupcov členských štátov.

ODDIEL 3

Vnútorný rokovací poriadok Európskej prokuratúry

Článok 21

Vnútorný rokovací poriadok Európskej prokuratúry

1. Organizáciu práce Európskej prokuratúry upravuje jej vnútorný rokovací poriadok.

2. Hlavný európsky prokurátor bezodkladne po zriadení Európskej prokuratúry vypracuje návrh vnútorného rokovacieho poriadku Európskej prokuratúry, ktorý dvojtretinovou väčšinou schváli kolégium.

3. Zmeny vnútorného rokovacieho poriadku Európskej prokuratúry môže navrhnúť ktorýkoľvek európsky prokurátor a sú prijaté, ak o tom dvojtretinovou väčšinou rozhodne kolégium.

▼B

KAPITOLA IV

PRÁVOMOC A VÝKON PRÁVOMOCI EURÓPSKEJ PROKURATÚRY

ODDIEL 1

Právomoc Európskej prokuratúry

Článok 22

Vecná príslušnosť Európskej prokuratúry

1. Do právomoci Európskej prokuratúry patria trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie ustanovené v smernici (EÚ) 2017/1371, ako je vykonaná vo vnútroštátnom práve, bez ohľadu na to, či by sa tá istá trestná činnosť mohla podľa vnútroštátneho práva klasifikovať ako iný druh trestného činu. Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 písm. d) smernice (EÚ) 2017/1371, ako je vykonaná vo vnútroštátnom práve, Európska prokuratúra má právomoc, len ak sa úmyselné konanie alebo opomenutie vymedzené v uvedenom ustanovení týkajú územia dvoch alebo viacerých členských štátov a spôsobujú celkovú škodu najmenej 10 000 000 EUR.

2. Do právomoci Európskej prokuratúry patria tiež trestné činy týkajúce sa účasti na zločineckej organizácii v zmysle rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV, ako je vykonané vo vnútroštátnom práve, ak trestnú činnosť páchanú zločineckou organizáciou predstavujú ktorékoľvek z trestných činov uvedené v odseku 1.

3. Do právomoci Európskej prokuratúry patrí tiež každý trestný čin neoddeliteľne spojený s trestnou činnosťou, ktorá patrí do pôsobnosti odseku 1 tohto článku. Právomoc vo veciach takýchto trestných činov sa môže vykonávať len v súlade s článkom 25 ods. 3.

4. V každom prípade do právomoci Európskej prokuratúry nepatria trestné činy týkajúce sa vnútroštátnych priamych daní vrátane trestných činov, ktoré sú s nimi neoddeliteľne spojené. Toto nariadenie nemá vplyv na štruktúru a fungovanie daňovej správy členských štátov.

Článok 23

Územná a osobná príslušnosť Európskej prokuratúry

Európska prokuratúra má právomoc vo veciach trestných činov uvedených v článku 22, ak takéto trestné činy:

a) boli celkom alebo sčasti spáchané na území jedného alebo viacerých členských štátov;

b) boli spáchané štátnym príslušníkom členského štátu za predpokladu, že členský štát má právomoc v súvislosti s takýmito trestnými činmi, ak boli spáchané mimo jeho územia, alebo

c) boli spáchané mimo území uvedených v písmene a) osobou, na ktorú sa v čase spáchania trestného činu vzťahoval služobný poriadok alebo podmienky zamestnávania, za predpokladu, že členský štát má právomoc v súvislosti s takýmito trestnými činmi, ak boli spáchané mimo jeho územia.

▼B

ODDIEL 2

Výkon právomoci Európskej prokuratúry

Článok 24

Oznamovanie, registrácia a overovanie informácií

▼C1

1. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov príslušné podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva bez zbytočného odkladu oznámia Európskej prokuratúre akúkoľvek trestnú činnosť, v súvislosti s ktorou môže uplatniť svoje právomoci v súlade s článkom 22, článkom 25 ods. 2 a 3.

▼B

2. Ak justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu začne vyšetrovanie trestného činu, v súvislosti s ktorým by mohla vykonávať svoju právomoc Európska prokuratúra podľa článku 22, článku 25 ods. 2 a 3, alebo ak sa príslušný justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu kedykoľvek po začatí vyšetrovania domnieva, že vyšetrovanie sa týka takého trestného činu, uvedený orgán bez zbytočného odkladu informuje Európsku prokuratúru, aby táto mohla rozhodnúť, či uplatní svoje právo odňať vec v súlade s článkom 27.

3. Ak justičný orgán alebo orgán presadzovania práva členského štátu začne vyšetrovanie trestného činu podľa článku 22 a domnieva sa, že Európska prokuratúra by podľa článku 25 ods. 3 nemala vykonávať právomoc, informuje ju o tom.

4. Oznámenie obsahuje minimálne opis skutočností vrátane posúdenia spôsobenej škody alebo škody, ktorá pravdepodobne bude spôsobená, možnú právnu kvalifikáciu a akékoľvek dostupné informácie o potenciálnych obetiach, podozrivých a akýchkoľvek iných dotknutých osobách.

5. Európska prokuratúra musí byť tiež informovaná v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku o prípadoch, keď posúdenie, či sú splnené kritériá stanovené v článku 25 ods. 2, nie je možné.

6. Informácie poskytnuté Európskej prokuratúre sa zaregistrujú a overia v súlade s jej vnútorným rokovacím poriadkom. Overovaním sa posúdi, či na základe informácií poskytnutých v súlade s odsekmi 1 a 2 existujú dôvody začať vyšetrovanie alebo uplatniť právo odňať vec.

7. Ak po overení Európska prokuratúra rozhodne, že neexistujú dôvody na začatie vyšetrovania v súlade s článkom 26, alebo na uplatnenie jej práva odňať vec v súlade s článkom 27, dôvody sa zaznamenajú do systému správy prípadov.

Európska prokuratúra informuje orgán, ktorý oznámil trestnú činnosť v súlade s odsekom 1 alebo 2, ako aj obete trestného činu, a ak to ustanovuje vnútroštátne právo, iné osoby, ktoré oznámili trestnú činnosť.

8. Ak sa Európska prokuratúra dozvie, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu, ktorý nepatrí do právomoci Európskej prokuratúry, Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu informuje príslušné vnútroštátne orgány a postúpi im všetky relevantné dôkazy.

9. Európska prokuratúra môže v konkrétnych veciach požadovať ďalšie relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov. Požadované informácie sa môžu týkať porušení, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, ako sú porušenia, ktoré patria do právomoci Európskej prokuratúry v súlade s článkom 25 ods. 2.

▼B

10. Európska prokuratúra môže požiadať o ďalšie informácie s cieľom umožniť kolégiu podľa článku 9 ods. 2 vydať všeobecné usmernenia k výkladu povinnosti informovať Európsku prokuratúru o veciach, ktoré patria do pôsobnosti článku 25 ods. 2.

Článok 25

Výkon právomoci Európskej prokuratúry

1. Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc buď začatím vyšetrovania podľa článku 26 alebo rozhodnutím o uplatnení svojho práva odňať vec podľa článku 27. Ak sa Európska prokuratúra rozhodne vykonávať svoju právomoc, príslušné vnútroštátne orgány svoju právomoc v súvislosti s tou istou trestnou činnosťou nevykonávajú.

2. Ak trestný čin, ktorý patrí do pôsobnosti článku 22, poškodil alebo pravdepodobne poškodí finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 10 000 EUR, Európska prokuratúra môže vykonať svoju právomoc, len ak:

a) mal prípad dôsledky na úrovni Únie, ktoré by si vyžadovali, aby Európska prokuratúra viedla vyšetrovanie, alebo

b) úradníci alebo iní zamestnanci Únie alebo členovia inštitúcií Únie by mohli byť podozriví zo spáchania trestného činu.

Európska prokuratúra prípadne konzultuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi alebo orgánmi Únie s cieľom určiť, či sú kritériá stanovené v prvom pododseku písm. a) a b) splnené.

3. Európska prokuratúra sa zdrží výkonu svojej právomoci v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti článku 22, a po porade s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi im v súlade s článkom 34 bez zbytočného odkladu postúpi vec, ak:

a) horná hranica trestnej sadzby stanovená vo vnútroštátnom práve za trestný čin patriaci do pôsobnosti článku 22 ods. 1 je rovnaká alebo nižšia ako horná hranica trestnej sadzby za neoddeliteľne spojený trestný čin podľa článku 22 ods. 3, s výnimkou prípadov, keď mal neoddeliteľne spojený trestný čin zásadný význam pre spáchanie trestného činu patriaceho do pôsobnosti článku 22 ods. 1, alebo

b) možno odôvodnene predpokladať, že škoda spôsobená alebo pravdepodobne spôsobená finančným záujmom Únie prostredníctvom trestného činu uvedeného v článku 22 nepresahuje škodu spôsobenú alebo pravdepodobne spôsobenú inej obeti.

Prvý pododsek písm. b) tohto odseku sa nevzťahuje na trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 písm. a), b) a d) smernice (EÚ) 2017/1371, ako je vykonaná vo vnútroštátnom práve.

4. Európska prokuratúra môže so súhlasom príslušných vnútroštátnych orgánov vykonávať svoju právomoc vo veciach trestných činov uvedených v článku 22 aj v prípadoch, ktoré by inak boli vylúčené v dôsledku uplatnenia odseku 3 písm. b) tohto článku, ak je zrejmé, že Európska prokuratúra je v lepšej pozícii vyšetrovať alebo stíhať trestný čin.

5. Európska prokuratúra informuje príslušné vnútroštátne orgány bez zbytočného odkladu o akomkoľvek rozhodnutí vykonať alebo nevykonať svoju právomoc.

▼B

6. V prípade sporu medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania v otázke, či trestná činnosť patrí do pôsobnosti článku 22 ods. 2 alebo 3 alebo článku 25 ods. 2 alebo 3, vnútroštátne orgány príslušné rozhodovať o právomoci vo veciach trestného stíhania na vnútroštátnej úrovni rozhodnú, kto má mať právomoc vec vyšetrovať. Členské štáty určia vnútroštátny orgán, ktorý bude o právomoci rozhodovať.

KAPITOLA V

POSTUPY PRI VYŠETROVANIACH, VYŠETROVACÍCH OPATRENIACH, TRESTNOM STÍHANÍ A ALTERNATÍVACH TRESTNÉHO STÍHANIA

ODDIEL 1

Pravidlá týkajúce sa vyšetrovaní

Článok 26

Začatie vyšetrovania a rozdelenie právomocí v rámci Európskej prokuratúry

1. Ak v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že sa pácha alebo bol spáchaný trestný čin, ktorý patrí do právomoci Európskej prokuratúry, európsky delegovaný prokurátor v členskom štáte, ktorý má podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc vo veci daného trestného činu, začne bez toho, aby boli dotknuté pravidlá stanovené v článku 25 ods. 2 a 3, vyšetrovanie a túto skutočnosť zaznamená v systéme správy prípadov.

2. Ak sa Európska prokuratúra po overení v súlade s článkom 24 ods. 6 rozhodne začať vyšetrovanie, bez zbytočného odkladu informuje orgán, ktorý oznámil trestnú činnosť v súlade s článkom 24 ods. 1 alebo 2.

3. Ak európsky delegovaný prokurátor nezačal vyšetrovanie, stála komora, ktorej bola vec pridelená, dá za podmienok uvedených v odseku 1 európskemu delegovanému prokurátorovi pokyn začať vyšetrovanie.

4. Konať vo veci začne a vecou sa zaoberá spravidla európsky delegovaný prokurátor z členského štátu, v ktorom bola trestná činnosť sústredená, alebo ak bolo spáchaných niekoľko súvisiacich trestných činov, ktoré patria do právomoci Európskej prokuratúry, európsky delegovaný prokurátor z členského štátu, v ktorom bola spáchaná väčšina trestných činov. Európsky delegovaný prokurátor z iného členského štátu, ktorý má právomoc v danej veci, môže začať vyšetrovanie alebo mu môže nariadiť začať vyšetrovanie príslušná stála komora, len ak je odchýlka od pravidla uvedeného v predchádzajúcej vete riadne odôvodnená, so zohľadnením týchto kritérií v poradí prednosti:

a) miesto, kde má podozrivá alebo obvinená osoba obvyklý pobyt;

b) štátna príslušnosť podozrivej alebo obvinenej osoby;

c) miesto, kde vznikla hlavná finančná škoda.

5. Dovtedy, kým sa neprijme rozhodnutie o trestnom stíhaní podľa článku 36, môže príslušná stála komora vo veci týkajúcej sa právomoci viac ako jedného členského štátu a po porade s európskymi prokurátormi a/alebo dotknutými európskymi delegovanými prokurátormi, rozhodnúť, že:

a) zmení pridelenie veci tak, že sa vec pridelí európskemu delegovanému prokurátorovi v inom členskom štáte;

▼B

b) spojiť alebo vylúčiť veci a v každom prípade určí konajúceho európskeho delegovaného prokurátora,

ak sú takéto rozhodnutia vo všeobecnom záujme spravodlivosti a v súlade s kritériami pre výber konajúceho európskeho delegovaného prokurátora v súlade s odsekom 4 tohto článku.

6. Ak stála komora prijíma rozhodnutie o zmene pridelenia, spojení alebo vylúčení veci, vždy náležite zohľadní súčasný stav vyšetrovania.

7. Európska prokuratúra informuje príslušné vnútroštátne orgány bez zbytočného odkladu o akomkoľvek rozhodnutí začať vyšetrovanie.

Článok 27

Právo odňať vec

1. Európska prokuratúra čo najskôr po prijatí všetkých relevantných informácií v súlade s článkom 24 ods. 2 prijme rozhodnutie, či uplatní svoje právo odňať vec, najneskôr však do piatich dní po doručení informácií od vnútroštátnych orgánov, a informuje o tomto rozhodnutí vnútroštátne orgány. Hlavný európsky prokurátor môže v konkrétnom prípade prijať odôvodnené rozhodnutie o predĺžení lehoty najviac o päť dní, a náležite o tom informuje vnútroštátne orgány.

2. Počas lehôt uvedených v odseku 1 sa vnútroštátne orgány zdržia prijatia akéhokoľvek rozhodnutia podľa vnútroštátneho práva, ktoré môže mať taký účinok, že Európskej prokuratúre zabráni v uplatnení jej práva odňať vec.

Vnútroštátne orgány prijmú podľa vnútroštátneho práva všetky neodkladné opatrenia potrebné na zabezpečenie efektívneho vyšetrovania a trestného stíhania.

3. Ak sa Európska prokuratúra inými prostriedkami než na základe informácií uvedených v článku 24 ods. 2 dozvie o skutočnosti, že vyšetrovanie týkajúce sa trestného činu, v súvislosti s ktorým by mohla byť príslušná, už vykonávajú príslušné orgány členského štátu, bezodkladne tieto orgány informuje. Po tom, ako bola Európska prokuratúra náležite informovaná v súlade s článkom 24 ods. 2, prijme rozhodnutie o tom, či uplatní svoje právo odňať vec. Rozhodnutie sa prijme v lehotách stanovených v odseku 1 tohto článku.

4. Európska prokuratúra konzultuje vo vhodných prípadoch s príslušnými orgánmi dotknutého členského štátu pred prijatím rozhodnutia, či uplatní svoje právo odňať vec.

5. Ak Európska prokuratúra uplatní svoje právo odňať vec, príslušné orgány členských štátov jej odovzdajú spis a zdržia sa akýchkoľvek ďalších vyšetrovacích úkonov vo vzťahu k danému trestnému činu.

6. Právo odňať vec ustanovené v tomto článku môže uplatniť európsky delegovaný prokurátor z ktoréhokoľvek členského štátu, ktorého príslušné orgány začali vyšetrovanie v prípade trestného činu, ktorý patrí do pôsobnosti článkov 22 a 23.

Ak európsky delegovaný prokurátor, ktorému boli doručené informácie v súlade s článkom 24 ods. 2, rozhodne, že neuplatní právo odňať vec, informuje príslušnú stálu komoru prostredníctvom európskeho prokurátora svojho členského štátu s cieľom umožniť stálej komore prijať rozhodnutie v súlade s článkom 10 ods. 4.

▼B

7. Ak Európska prokuratúra nevykonala svoju právomoc, bez zbytočného odkladu informuje príslušné vnútroštátne orgány. Príslušné vnútroštátne orgány musia kedykoľvek v priebehu konania informovať Európsku prokuratúru o všetkých nových skutočnostiach, ktoré by mohli byť pre Európsku prokuratúru dôvodom na prehodnotenie jej rozhodnutia nevykonávať právomoc.

Európska prokuratúra môže svoje právo odňať vec uplatniť po prijatí týchto informácií za predpokladu, že vnútroštátne vyšetrovanie ešte nebolo skončené a že na súd nebola podaná obžaloba. Rozhodnutie sa prijme v lehote stanovenej v odseku 1.

8. Ak sa kolégium v súvislosti s trestnými činmi, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR, domnieva, že vzhľadom na stupeň závažnosti trestného činu alebo zložitosť konania v konkrétnej veci nie je potrebné vyšetrovanie alebo trestné stíhanie na úrovni Únie, v súlade s článkom 9 ods. 2 vydá všeobecné usmernenia, ktoré európskym delegovaným prokurátorom umožnia nezávisle a bez zbytočného odkladu rozhodnúť neodňať vec.

V usmerneniach sa v potrebnej miere podrobne určia okolnosti, na ktoré sa vzťahujú, prostredníctvom stanovenia jasných kritérií, pričom sa osobitne zohľadní povaha trestného činu, naliehavosť situácie a odhodlanie príslušných vnútroštátnych orgánov prijať všetky potrebné opatrenia na dosiahnutie úplnej náhrady škody spôsobenej na finančných záujmoch Únie.

9. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie usmernení informuje európsky delegovaný prokurátor príslušnú stálu komoru o každom rozhodnutí prijatom podľa odseku 8 a každá stála komora podáva každoročne kolégiu správu o uplatňovaní usmernení.

Článok 28

Vedenie vyšetrovania

1. Konajúci európsky delegovaný prokurátor môže v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom sám vykonať vyšetrovacie a iné opatrenia alebo nariadiť ich vykonanie príslušným orgánom vo svojom členskom štáte. Uvedené orgány v súlade s vnútroštátnym právom zabezpečia, aby sa všetky pokyny splnili, a vykonajú opatrenia, ktoré im boli postúpené. Konajúci európsky delegovaný prokurátor oznamuje prostredníctvom systému správy prípadov príslušnému európskemu prokurátorovi a stálej komore akýkoľvek významný vývoj vo veci, a to v súlade s pravidlami stanovenými vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry.

2. Kedykoľvek v priebehu vyšetrovania, ktoré vedie Európska prokuratúra, príslušné vnútroštátne orgány prijmú neodkladné opatrenia v súlade s vnútroštátnym právom potrebné na zabezpečenie efektívneho vyšetrovania, aj keď nekonajú výslovne na základe pokynov konajúceho európskeho delegovaného prokurátora. Vnútroštátne orgány informujú bez zbytočného odkladu konajúceho európskeho delegovaného prokurátora o naliehavých opatreniach, ktoré prijali.

3. Príslušná stála komora môže na návrh dozorujúceho európskeho prokurátora rozhodnúť, že zmení pridelenie veci tak, že vec sa pridelí inému európskemu delegovanému prokurátorovi v tom istom členskom štáte, ak konajúci európsky delegovaný prokurátor:

a) nemôže vykonávať vyšetrovanie alebo trestné stíhanie, alebo

b) neplní pokyny príslušnej stálej komory alebo európskeho prokurátora.

▼B

4. Vo výnimočných prípadoch môže dozorujúci európsky prokurátor po získaní súhlasu príslušnej stálej komory prijať odôvodnené rozhodnutie viesť vyšetrovanie osobne buď tým, že osobne vykoná vyšetrovacie a iné opatrenia, alebo vydá pokyny príslušným orgánom vo svojom členskom štáte, ak sa to javí ako nevyhnutné v záujme efektívnosti vyšetrovania alebo trestného stíhania na základe jedného alebo viacerých týchto kritérií:

a) závažnosti trestného činu, najmä vzhľadom na jeho možné dôsledky na úrovni Únie;

b) ak sa vyšetrovanie týka úradníkov alebo iných zamestnancov Únie alebo členov inštitúcií Únie;

c) v prípade zlyhania mechanizmu zmeny pridelenia ustanoveného v odseku 3.

Za takýchto výnimočných okolností členské štáty zabezpečia, aby bol európsky prokurátor oprávnený nariadiť vyšetrovacie a iné opatrenia alebo o ne požiadať a aby mal všetky právomoci, oprávnenia a povinnosti európskeho delegovaného prokurátora v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom.

Príslušné vnútroštátne orgány a európski delegovaní prokurátori, ktorých sa prípad dotýka, musia byť bez zbytočného odkladu informovaní o rozhodnutí prijatom podľa tohto odseku.

Článok 29

Pozbavenie výsad alebo imunít

1. V prípade, že sa vyšetrovanie Európskej prokuratúry týka osôb chránených výsadou alebo imunitou vyplývajúcou z vnútroštátneho práva a takáto výsada alebo imunita prekáža vedeniu určitého vyšetrovania, hlavný európsky prokurátor vyhotoví odôvodnenú písomnú žiadosť o jej pozbavenie v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

2. V prípade, že sa vyšetrovanie Európskej prokuratúry týka osôb chránených výsadami alebo imunitami vyplývajúcimi z práva Únie, najmä z Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie, a takáto výsada alebo imunita bráni vedeniu určitého vyšetrovania, hlavný európsky prokurátor vyhotoví odôvodnenú písomnú žiadosť o jej pozbavenie v súlade s postupmi stanovenými v práve Únie.

ODDIEL 2

Pravidlá týkajúce sa vyšetrovacích a iných opatrení

Článok 30

Vyšetrovacie a iné opatrenia

1. Aspoň v prípadoch, keď možno trestný čin, ktorý je predmetom vyšetrovania, potrestať trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky, členské štáty zabezpečia, aby boli delegovaní európski prokurátori oprávnení nariadiť tieto vyšetrovacie opatrenia alebo o ne požiadať:

a) vykonať prehliadku všetkých priestorov, pozemkov, dopravných prostriedkov, súkromných obydlí, oblečenia a všetkého ostatného osobného majetku alebo počítačového systému a prijať akékoľvek zabezpečovacie opatrenia na zachovanie ich neporušenosti alebo zamedzenie straty alebo znehodnotenia dôkazov;

b) zabezpečiť všetky relevantné predmety alebo dokumenty v ich pôvodnej alebo inej určenej forme;

▼B

c) zabezpečiť uchovávané počítačové údaje, šifrované alebo dešifrované, v ich pôvodnej alebo inej určenej forme, vrátane údajov o bankovom účte a operatívnych údajov s výnimkou údajov osobitne uchovávaných v súlade s vnútroštátnym právom podľa článku 15 ods. 1 druhej vety smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES ([1]);

d) zaistiť nástroje trestnej činnosti alebo príjmy z nej vrátane majetku, o ktorých sa predpokladá, že budú predmetom konfiškácie súdom prvého stupňa, ak sa možno odôvodnene domnievať, že vlastník, držiteľ alebo správca uvedených nástrojov alebo príjmov sa bude snažiť mariť výkon rozsudku nariaďujúceho konfiškáciu;

e) odpočúvať elektronickú komunikačnú prevádzku určenú podozrivej alebo obvinenej osobe a od nej uskutočňovanú akýmikoľvek prostriedkami elektronickej komunikácie, ktoré podozrivá alebo obvinená osoba používa;

f) nájsť a sledovať vec technickými prostriedkami vrátane kontrolovaných dodávok tovaru.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 29, vyšetrovacie opatrenia stanovené v odseku 1 tohto článku môžu podliehať podmienkam v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom, ak vnútroštátne právo obsahuje osobitné obmedzenia, ktoré sa uplatňujú na určité kategórie osôb alebo pracovníkov, ktoré sú právne viazané povinnosťou mlčanlivosti.

3. Vyšetrovacie opatrenia stanovené v odseku 1 písm. c), e) a f) tohto článku môžu podliehať ďalším podmienkam, vrátane obmedzení, ustanoveným v uplatniteľnom vnútroštátnom práve. Členské štáty môžu predovšetkým obmedziť uplatňovanie odseku 1 písm. e) a f) tohto článku na konkrétne závažné trestné činy. Členský štát, ktorý má v úmysle uplatniť takéto obmedzenie, oznámi Európskej prokuratúre v súlade s článkom 117 príslušný zoznam konkrétnych závažných trestných činov.

4. Okrem opatrení uvedených v odseku 1 sú európski delegovaní prokurátori vo svojom členskom štáte oprávnení vyžadovať alebo nariadiť akékoľvek iné opatrenia, ktoré sú v podobných vnútroštátnych prípadoch dostupné prokurátorom podľa vnútroštátneho práva.

5. Európski delegovaní prokurátori môžu nariadiť opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 4 len vtedy, keď sa možno odôvodnene domnievať, že daným opatrením by sa mohli získať informácie alebo dôkazy užitočné pre vyšetrovanie, a ak nie je dostupné menej rušivé opatrenie, ktorým by sa mohol dosiahnuť rovnaký cieľ. Postupy a spôsoby vykonávania opatrení upravuje uplatniteľné vnútroštátne právo.

Článok 31

Cezhraničné vyšetrovania

1. Európski delegovaní prokurátori konajú v úzkej spolupráci na základe vzájomného poskytovania pomoci a pravidelných vzájomných konzultácií v cezhraničných prípadoch. Ak je potrebné prijať opatrenie v inom členskom štáte, než je členský štát konajúceho európskeho delegovaného prokurátora, tento európsky delegovaný prokurátor rozhodne o prijatí potrebného opatrenia a postúpi ho európskemu delegovanému prokurátorovi nachádzajúcemu sa v členskom štáte, v ktorom je toto opatrenie potrebné vykonať.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

▼B

2. Konajúci európsky delegovaný prokurátor môže postúpiť akékoľvek opatrenia, ktoré sú mu dostupné v súlade s článkom 30. Odôvodnenie a prijatie takýchto opatrení sa spravujú právom členského štátu konajúceho európskeho delegovaného prokurátora. Ak konajúci európsky delegovaný prokurátor postúpi vyšetrovacie opatrenie jednému alebo viacerým európskym delegovaným prokurátorom z iného členského štátu, zároveň informuje svojho dozorujúceho európskeho prokurátora.

3. Ak sa podľa práva členského štátu asistujúceho európskeho delegovaného prokurátora vyžaduje pre dané opatrenie súhlas súdu, takýto súhlas tento asistujúci európsky delegovaný prokurátor získa v súlade s právom tohto členského štátu.

Ak sa súhlas súdu pre postúpené opatrenie zamietne, konajúci európsky delegovaný prokurátor postúpenie vezme späť.

Ak sa však podľa práva členského štátu asistujúceho európskeho delegovaného prokurátora takýto súhlas súdu nevyžaduje, ale vyžaduje sa podľa práva členského štátu konajúceho európskeho delegovaného prokurátora, súhlas musí získať konajúci európsky delegovaný prokurátor a predložiť ho spolu s postúpením.

4. Asistujúci európsky delegovaný prokurátor vykoná postúpené opatrenie alebo vydá pokyn príslušnému vnútroštátnemu orgánu, aby opatrenie vykonal.

5. Ak asistujúci európsky delegovaný prokurátor dospeje k názoru, že:

a) postúpenie je neúplné alebo obsahuje zrejmú relevantnú chybu;

b) opatrenie nemožno z opodstatnených a objektívnych dôvodov vykonať v lehote stanovenej v postúpení;

c) alternatívnym alebo menej rušivým opatrením by sa dosiahli rovnaké výsledky ako postúpeným opatrením, alebo

d) postúpené opatrenie podľa vnútroštátneho práva členského štátu asistujúceho európskeho delegovaného prokurátora neexistuje alebo by nebolo dostupné v podobnom vnútroštátnom prípade,

informuje svojho dozorujúceho európskeho prokurátora a poradí sa s konajúcim európskym delegovaným prokurátorom s cieľom vyriešiť túto záležitosť dvojstranne.

6. Ak postúpené opatrenie neexistuje vo výlučne vnútroštátnej situácii, ale bolo by dostupné v cezhraničnej situácii, na ktorú sa vzťahujú právne nástroje o vzájomnom uznávaní alebo cezhraničnej spolupráci, dotknutý európsky delegovaný prokurátor môže po dohode s dotknutými dozorujúcimi európskymi prokurátormi uplatniť takéto nástroje.

7. Ak európski delegovaní prokurátori nemôžu vyriešiť danú záležitosť do siedmich pracovných dní a postúpenie trvá, záležitosť sa postúpi príslušnej stálej komore. Ten istý postup sa uplatní aj vtedy, keď sa postúpené opatrenie nevykoná v lehote stanovenej v postúpení alebo v primeranej lehote.

8. Príslušná stála komora v potrebnom rozsahu vypočuje európskych delegovaných prokurátorov, ktorých sa vec týka, a následne v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom, ako aj týmto nariadením, bez zbytočného odkladu rozhodne, či a dokedy má európsky delegovaný prokurátor potrebné postúpené opatrenie alebo náhradné opatrenie vykonať, a oznámi toto rozhodnutie prostredníctvom príslušného európskeho prokurátora uvedeným európskym delegovaným prokurátorom.

▼B

Článok 32

Výkon postúpených opatrení

Postúpené opatrenia sa vykonávajú v súlade s týmto nariadením a právom členského štátu asistujúceho európskeho delegovaného prokurátora. Formálne náležitosti a postupy, ktoré výslovne uviedol konajúci európsky delegovaný prokurátor, sa musia dodržať, pokiaľ nie sú v rozpore so základnými zásadami práva členského štátu asistujúceho európskeho delegovaného prokurátora.

Článok 33

Zatknutie a cezhraničné vydanie v predsúdnom konaní

1. Konajúci európsky delegovaný prokurátor môže v súlade s vnútroštátnym právom uplatniteľným v podobných vnútroštátnych prípadoch nariadiť alebo požiadať o zatknutie alebo väzbu podozrivej alebo obvinenej osoby v predsúdnom konaní.

2. Ak je potrebné zatknutie alebo vydanie osoby, ktorá sa nenachádza na území členského štátu, v ktorom sa nachádza konajúci európsky delegovaný prokurátor, tento prokurátor vydá európsky zatykač alebo požiada príslušný orgán daného členského štátu o vydanie európskeho zatykača podľa rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV ([1]).

ODDIEL 3

Pravidlá trestného stíhania

Článok 34

Postúpenie alebo odovzdanie veci vnútroštátnym orgánom

1. Ak sa v rámci vyšetrovania vedeného Európskou prokuratúrou zistí, že skutok, ktorý je predmetom vyšetrovania, nepredstavuje trestný čin, ktorý patrí do jej právomoci podľa článkov 22 a 23, príslušná stála komora bez zbytočného odkladu rozhodne o postúpení veci príslušným vnútroštátnym orgánom.

2. Ak sa v rámci vyšetrovania vedeného Európskou prokuratúrou zistí, že už nie sú splnené osobitné podmienky na výkon jej právomoci stanovené v článku 25 ods. 2 a 3, príslušná stála komora bezodkladne rozhodne o postúpení veci príslušným vnútroštátnym orgánom, a to bez zbytočného odkladu pred začatím trestného stíhania pred vnútroštátnymi súdmi.

3. Ak sa kolégium v súvislosti s trestnými činmi, ktoré poškodili alebo pravdepodobne poškodia finančné záujmy Únie v sume nižšej ako 100 000 EUR, domnieva, že vzhľadom na stupeň závažnosti trestného činu alebo zložitosť konania v konkrétnej veci nie je potrebné vyšetrovanie alebo trestné stíhanie na úrovni Únie, a že by to bolo v záujme efektívnosti vyšetrovania alebo trestného stíhania, v súlade s článkom 9 ods. 2 vydá všeobecné usmernenia, ktoré stálym komorám umožnia postúpiť vec príslušným vnútroštátnym orgánom.

([1]) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

▼B

Takéto usmernenia zároveň stálym komorám umožnia, aby postúpili vec príslušným vnútroštátnym orgánom, ak Európska prokuratúra uplatňuje svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371 a ak spôsobená škoda alebo škoda, ktorá pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu spôsobenú inej obeti alebo škodu, ktorá inej obeti pravdepodobne bude spôsobená.

S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie usmernení podáva každá stála komora každoročne kolégiu správu o uplatňovaní usmernení.

Takéto postúpenie zahŕňa aj akékoľvek neoddeliteľne spojené trestné činy, ktoré patria do právomoci Európskej prokuratúry, ako sa uvádza v článku 22 ods. 3.

4. Stála komora oznámi hlavnému európskemu prokurátorovi každé rozhodnutie o postúpení veci vnútroštátnym orgánom na základe odseku 3. Hlavný európsky prokurátor môže do troch dní od doručenia týchto informácií požiadať stálu komoru, aby prehodnotila svoje rozhodnutie, ak sa domnieva, že je to v záujme zabezpečenia súdržnosti procedúr Európskej prokuratúry v oblasti postupovania vecí. Ak je hlavný európsky prokurátor členom príslušnej stálej komory, uplatňuje právo požiadať o uvedené preskúmanie niektorý zo zástupcov hlavného európskeho prokurátora.

5. Ak príslušné vnútroštátne orgány neakceptujú prevzatie prípadu podľa odsekov 2 a 3 v lehote neprekračujúcej 30 dní, Európska prokuratúra zostane príslušná na trestné stíhanie alebo odmietnutie veci podľa pravidiel stanovených v tomto nariadení.

6. Ak Európska prokuratúra zvažuje odmietnutie veci podľa článku 39 ods. 3 a vnútroštátny orgán žiada o postúpenie, stála komora mu vec bezodkladne postúpi danému orgánu.

7. Ak vnútroštátny orgán po postúpení podľa odseku 1, 2 alebo 3 tohto článku a článku 25 ods. 3 rozhodne o začatí vyšetrovania, Európska prokuratúra mu odovzdá spis, zdrží sa prijímania ďalších opatrení spojených s vyšetrovaním alebo trestným stíhaním a vec uzavrie.

8. Ak sa spis odovzdá podľa odseku 1, 2 alebo 3 tohto článku a článku 25 ods. 3, Európska prokuratúra o odovzdaní informuje príslušné inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a – ak je to vhodné podľa vnútroštátneho práva – podozrivé alebo obvinené osoby a obete.

Článok 35

Skončenie vyšetrovania

1. Ak konajúci európsky delegovaný prokurátor považuje vyšetrovanie za skončené, predloží dozorujúcemu európskemu prokurátorovi správu obsahujúcu zhrnutie veci a návrh rozhodnutia, či sa má podať obžaloba na vnútroštátny súd alebo zvážiť postúpenie alebo odmietnutie veci, alebo zjednodušený postup trestného stíhania podľa článku 34, 39 alebo 40. Dozorujúci európsky prokurátor postúpi tieto dokumenty príslušnej stálej komore a ak to považuje za potrebné, pripojí vlastné stanovisko. Ak stála komora podľa článku 10 ods. 3 prijme rozhodnutie, ktoré navrhol európsky delegovaný prokurátor, tento postupuje zodpovedajúcim spôsobom.

▼B

2. Ak stála komora na základe predložených správ zvažuje, že neprijme rozhodnutie, ktoré navrhol európsky delegovaný prokurátor, v prípade potreby uskutoční pred prijatím konečného rozhodnutia alebo vydania ďalších pokynov európskemu delegovanému prokurátorovi vlastné preskúmanie spisu.

3. Ak je to vhodné, v správe európskeho delegovaného prokurátora sa dostatočne odôvodní podanie obžaloby na súd členského štátu, v ktorom sa tento prokurátor nachádza, alebo v súlade s článkom 26 ods. 4 na súd iného členského štátu, do ktorého právomoci vec patrí.

Článok 36

Trestné stíhanie pred vnútroštátnymi súdmi

1. Keď európsky delegovaný prokurátor predloží návrh rozhodnutia o podaní obžaloby, stála komora rozhodne o tomto návrhu do 21 dní v súlade s postupmi stanovenými v článku 35. Stála komora nesmie vec odmietnuť, ak sa v návrhu navrhuje podanie obžaloby.

2. Ak stála komora nerozhodne v lehote 21 dní, považuje sa návrh rozhodnutia predložený európskym delegovaným prokurátorom za prijatý.

3. Ak vec patrí do právomoci viacerých členských štátov, stála komora spravidla vydá pokyn na podanie obžaloby vo veci v členskom štáte konajúceho európskeho delegovaného prokurátora. Stála komora sa však môže po zohľadnení správy podanej podľa článku 35 ods. 1 rozhodnúť vydať pokyn na trestné stíhanie veci v inom členskom štáte, ak je to dostatočne opodstatnené, pričom zohľadní kritériá stanovené v článku 26 ods. 4 a 5, a vydá európskemu delegovanému prokurátorovi daného členského štátu pokyn konať zodpovedajúcim spôsobom.

4. Predtým, ako príslušná stála komora rozhodne o podaní obžaloby vo veci, môže na návrh konajúceho európskeho delegovaného prokurátora rozhodnúť o spojení viacerých vecí, v ktorých rôzni európski delegovaní prokurátori viedli vyšetrovania proti tej istej osobe alebo tým istým osobám, s cieľom podať v týchto veciach obžalobu na súdoch jedného členského štátu, do ktorého právomoci tieto veci patria podľa jeho práva.

5. Po tom, ako sa rozhodne o členskom štáte, v ktorom sa má podať obžaloba, určí sa na základe vnútroštátneho práva uvedeného členského štátu príslušný súd.

6. Ak je to potrebné na účely vymáhania, následných administratívnych krokov alebo sledovania, ústredie informuje o rozhodnutí podať obžalobu príslušné vnútroštátne orgány, zainteresované osoby a príslušné inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie.

7. Ak sa po vydaní rozsudku súdom musí prokuratúra rozhodnúť, či podá opravný prostriedok, európsky delegovaný prokurátor predloží príslušnej stálej komore správu zahŕňajúcu návrh rozhodnutia a počká na jej pokyn. Ak vzhľadom na lehotu stanovenú vo vnútroštátnom práve nie je možné počkať na uvedený pokyn, európsky delegovaný prokurátor je oprávnený podať opravný prostriedok bez predchádzajúceho pokynu stálej komory a následne bezodkladne podá stálej komore správu. Stála komora potom vydá pokyn európskemu delegovanému prokurátorovi trvať na opravnom prostriedku alebo ho vziať späť. Rovnako sa postupuje, keď konajúci európsky delegovaný prokurátor zaujme počas súdneho konania podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva stanovisko, ktoré by viedlo k odmietnutiu veci.

▼B

Článok 37

Dôkazy

1. Dôkazy, ktoré prokurátori Európskej prokuratúry alebo obvinený predložia súdu, sa nesmú odmietnuť pripustiť výlučne z dôvodu, že boli získané v inom členskom štáte alebo v súlade s právom iného členského štátu.

2. Týmto nariadením nie je dotknutá právomoc súdu prvého stupňa slobodne posúdiť dôkazy, ktoré predložil obvinený alebo prokurátori Európskej prokuratúry.

Článok 38

Nakladanie so skonfiškovaným majetkom

Ak v súlade s požiadavkami a postupmi podľa vnútroštátneho práva vrátane vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ ([1]), príslušný vnútroštátny súd vydá konečné rozhodnutie skonfiškovať akýkoľvek majetok súvisiaci s trestným činom patriacim do právomoci Európskej prokuratúry alebo príjmy z takéhoto trestného činu, s majetkom alebo príjmami sa naloží podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva. Týmto nakladaním nesmú byť nepriaznivo dotknuté práva Únie alebo iných obetí, ktorým má byť nahradená škoda, ktorá im vznikla.

ODDIEL 4

Pravidlá týkajúce sa alternatív k trestnému stíhaniu

Článok 39

Odmietnutie veci

1. Stála komora sa môže na základe správy, ktorú podľa článku 35 ods. 1 podal konajúci európsky delegovaný prokurátor, rozhodnúť odmietnuť vec vo vzťahu k určitej osobe, ak podľa práva členského štátu európskeho delegovaného prokurátora konajúceho vo veci nemožno pokračovať v konaní z niektorého z týchto dôvodov:

a) úmrtie podozrivej alebo obvinenej osoby alebo likvidácia podozrivej alebo obvinenej právnickej osoby;

b) nepríčetnosť podozrivej alebo obvinenej osoby;

c) udelenie amnestie podozrivej alebo obvinenej osobe;

d) imunita priznaná podozrivej alebo obvinenej osobe, pokiaľ jej nebola pozbavená;

e) uplynutie vnútroštátnej premlčacej lehoty na trestné stíhanie;

f) v súvislosti s rovnakými skutkami bolo prijaté konečné rozhodnutie vo veci týkajúcej sa podozrivej alebo obvinenej osoby;

g) nedostatok relevantných dôkazov.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

▼B

2. Rozhodnutie podľa odseku 1 nebráni ďalšiemu vyšetrovaniu na základe nových skutočností, ktoré neboli Európskej prokuratúre známe v čase vydania rozhodnutia a ktoré vyšli najavo po rozhodnutí. Rozhodnutie pokračovať vo vyšetrovaní na základe takýchto nových skutočností prijme príslušná stála komora.

3. Ak je Európska prokuratúra príslušná podľa článku 22 ods. 3, vec odmietne až po porade s vnútroštátnymi orgánmi členských štátov uvedenými v článku 25 ods. 6. Ak je to vhodné, stála komora postúpi prípad príslušným vnútroštátnym orgánom v súlade s článkom 34 ods. 6, 7 a 8.

Rovnaký postup sa uplatňuje aj vtedy, keď Európska prokuratúra uplatňuje svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371 a keď spôsobená škoda alebo škoda, ktorá pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu spôsobenú inej obeti alebo škodu, ktorá inej obeti pravdepodobne bude spôsobená.

4. Ak sa vec odmietla, Európska prokuratúra takéto odmietnutie úradne oznámi príslušným vnútroštátnym orgánom a informuje príslušné inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, ako aj – ak je to vhodné podľa vnútroštátneho práva – podozrivé alebo obvinené osoby a obete trestných činov. Odmietnuté veci sa tiež môžu postúpiť úradu OLAF alebo príslušným vnútroštátnym správnym alebo justičným orgánom na účely vymáhania alebo iných následných administratívnych krokov.

ODDIEL 5

Pravidlá týkajúce sa zjednodušených postupov

Článok 40

Zjednodušené postupy trestného stíhania

1. Ak sa v uplatniteľnom vnútroštátnom práve ustanovuje zjednodušený postup trestného stíhania, ktorého cieľom je konečné rozhodnutie vo veci na základe podmienok dohodnutých s podozrivou osobou, konajúci európsky delegovaný prokurátor môže podľa článku 10 ods. 3 a článku 35 ods. 1 príslušnej stálej komore navrhnúť, aby sa uvedený postup uplatnil v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve.

Ak Európska prokuratúra uplatňuje svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2017/1371 a ak spôsobená škoda alebo škoda, ktorá pravdepodobne bude spôsobená na finančných záujmoch Únie, nepresahuje škodu spôsobenú inej obeti alebo škodu, ktorá inej obeti pravdepodobne bude spôsobená, konajúci európsky delegovaný prokurátor konzultuje s vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania predtým, než navrhne uplatniť zjednodušený postup trestného stíhania.

2. Stála komora rozhodne o návrhu konajúceho európskeho delegovaného prokurátora, pričom zohľadní tieto dôvody:

a) závažnosť trestného činu, a to najmä na základe spôsobenej škody;

b) ochota podozrivej osoby napraviť škodu spôsobenú protiprávnym konaním;

▼B

c) uplatnenie postupu by bolo v súlade so všeobecnými cieľmi a základnými zásadami Európskej prokuratúry stanovenými v tomto nariadení.

Kolégium prijme v súlade s článkom 9 ods. 2 usmernenia o uplatňovaní týchto dôvodov.

3. Ak stála komora s návrhom súhlasí, konajúci európsky delegovaný prokurátor uplatní zjednodušený postup trestného stíhania v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve a zaznamená to do systému správy prípadov. Keď sa zjednodušený postup trestného stíhania skončil po splnení podmienok dohodnutých s podozrivou osobou, stála komora poverí európskeho delegovaného prokurátora, aby konal s cieľom prijať konečné rozhodnutie vo veci.

KAPITOLA VI

PROCESNÉ ZÁRUKY

Článok 41

Rozsah práv podozrivých a obvinených osôb

1. Európska prokuratúra pri vykonávaní svojich činností v plnej miere dodržiava práva podozrivých a obvinených osôb zakotvené v charte vrátane práva na spravodlivé súdne konanie a práva na obhajobu.

2. Každá podozrivá alebo obvinená osoba má v trestnom konaní Európskej prokuratúry aspoň procesné práva ustanovené v práve Únie vrátane smerníc týkajúcich sa práv podozrivých a obvinených osôb v trestnom konaní, ako sú vykonané vo vnútroštátnom práve, ako napríklad:

a) právo na tlmočenie a preklad podľa smernice 2010/64/EÚ;

b) právo na informácie a prístup k spisovým materiálom podľa smernice 2012/13/EÚ;

c) právo na prístup k obhajcovi a právo na komunikáciu s tretími osobami a na informovanie tretích osôb v prípade pozbavenia osobnej slobody podľa smernice 2013/48/EÚ;

d) právo odoprieť výpoveď a právo na prezumpciu neviny podľa smernice (EÚ) 2016/343;

e) právo na právnu pomoc podľa smernice (EÚ) 2016/1919.

3. Bez toho, aby boli dotknuté práva uvedené v tejto kapitole, podozrivé a obvinené osoby, ako aj iné osoby dotknuté konaniami Európskej prokuratúry majú všetky procesné práva, ktoré sú im k dispozícii podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva, vrátane možnosti predložiť dôkazy, požiadať o ustanovenie znalca alebo skúmanie znalcom a výsluch svedkov a požiadať, aby Európska prokuratúra inak dosiahla prijatie takýchto opatrení v prospech obvineného.

Článok 42

Súdne preskúmanie

1. Procesné úkony Európskej prokuratúry, ktorých cieľom je zakladať právne účinky voči tretím stranám, podliehajú preskúmaniu príslušnými vnútroštátnymi súdmi v súlade s požiadavkami a postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve. To isté platí aj pre opomenutia Európskej prokuratúry vykonať procesné úkony, ktorých cieľom je zakladať právne účinky voči tretím stranám a ktoré bola z právneho hľadiska podľa tohto nariadenia povinná prijať.

▼B

2. Súdny dvor má v súlade s článkom 267 ZFEÚ právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o otázkach, ktoré sa týkajú:

a) platnosti procesných úkonov Európskej prokuratúry, pokiaľ sa takáto otázka platnosti nastolila pred akýmkoľvek súdom alebo tribunálom členského štátu priamo na základe práva Únie;

b) výkladu alebo platnosti ustanovení práva Únie vrátane tohto nariadenia;

c) výkladu článkov 22 a 25 tohto nariadenia vo vzťahu k akémukoľvek sporu o právomoc medzi Európskou prokuratúrou a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

3. Odchylne od odseku 1 tohto článku rozhodnutia Európskej prokuratúry odmietnuť vec, pokiaľ sú napadnuté priamo na základe práva Únie, podliehajú preskúmaniu pred Súdnym dvorom v súlade s článkom 263 štvrtým odsekom ZFEÚ.

4. Súdny dvor má právomoc v súlade s článkom 268 ZFEÚ vo všetkých sporoch o náhradu škody, ktorú spôsobila Európska prokuratúra.

5. Súdny dvor má právomoc v súlade s článkom 272 ZFEÚ vo všetkých sporoch na základe rozhodcovských doložiek v zmluvách, ktoré uzatvorí Európska prokuratúra.

6. Súdny dvor má právomoc v súlade s článkom 270 ZFEÚ vo všetkých sporoch týkajúcich sa zamestnancov.

7. Súdny dvor má právomoc rozhodovať o odvolaní hlavného európskeho prokurátora v súlade s článkom 14 ods. 5, ako aj právomoc rozhodovať o odvolaní európskych prokurátorov v súlade s článkom 16 ods. 5.

8. Týmto článkom nie je dotknuté súdne preskúmanie Súdnym dvorom v súlade s článkom 263 štvrtým odsekom ZFEÚ, pokiaľ ide o rozhodnutia Európskej prokuratúry, ktoré majú vplyv na práva dotknutých osôb podľa kapitoly VIII, a rozhodnutia Európskej prokuratúry, ktoré nie sú procesnými úkonmi, ako napríklad rozhodnutia Európskej prokuratúry týkajúce sa práva verejnosti na prístup k dokumentom alebo rozhodnutia o odvolaní európskych delegovaných európskych prokurátorov prijaté podľa článku 17 ods. 3 tohto nariadenia alebo akékoľvek iné administratívne rozhodnutia.

KAPITOLA VII

SPRACÚVANIE INFORMÁCIÍ

Článok 43

Prístup Európskej prokuratúry k informáciám

1. Európsky delegovaní prokurátori majú za rovnakých podmienok, ako sa uplatňujú podľa vnútroštátneho práva v podobných prípadoch, možnosť získať akékoľvek relevantné informácie uchovávané vo vnútroštátnych databázach vedených na účely vyšetrovania trestných činov a presadzovania práva, ako aj v iných relevantných registroch orgánov verejnej moci.

2. Európska prokuratúra má taktiež možnosť získať akékoľvek relevantné informácie patriace do jej právomoci, ktoré sa uchovávajú v databázach a registroch inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie.

▼B

Článok 44

Systém správy prípadov

1. Európska prokuratúra zriadi systém správy prípadov, ktorý sa vedie a spravuje v súlade s pravidlami stanovenými v tomto nariadení a vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry.

2. Účelom systému riadenia prípadov je:

a) podporovať riadenie vyšetrovaní a trestných stíhaní vedených Európskou prokuratúrou, najmä riadením vnútorných tokov informácií a podporou vyšetrovania v cezhraničných prípadoch;

b) zaistiť zabezpečený prístup k informáciám o vyšetrovaniach a trestných stíhaniach na úrovni ústredia a európskych delegovaných prokurátorov;

c) umožniť krížové odkazy na informácie a extrahovanie údajov na účely operatívnej analýzy a na štatistické účely;

d) umožniť sledovanie s cieľom zabezpečiť, aby spracúvanie operatívnych osobných údajov bolo zákonné a v súlade s príslušnými ustanoveniami tohto nariadenia.

3. Systém správy prípadov môže byť napojený na zabezpečené telekomunikačné spojenie uvedené v článku 9 rozhodnutia Rady 2008/976/SVV ([1]).

4. Systém správy prípadov obsahuje:

a) register informácií získaných Európskou prokuratúrou podľa článku 24 vrátane akýchkoľvek rozhodnutí prijatých v súvislosti s takými informáciami;

b) zoznam všetkých spisov;

c) všetky informácie zo spisov uchovávaných v elektronickej podobe v systéme správy prípadov podľa článku 45 ods. 3.

Zoznam nesmie obsahovať iné operatívne osobné údaje ako údaje potrebné na identifikovanie prípadov alebo na vytvorenie krížových odkazov medzi jednotlivými spismi.

5. Na spracúvanie operatívnych osobných údajov súvisiacich s prípadmi môže Európska prokuratúra vytvárať iné automatizované súbory údajov ako spisy len v súlade s týmto nariadením a vnútorným rokovacím poriadkom Európskej prokuratúry. Podrobnosti o takýchto iných automatizovaných súboroch údajov sa oznámia európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 45

Spisy Európskej prokuratúry

1. Ak sa Európska prokuratúra rozhodne začať vyšetrovanie alebo uplatniť svoje právo odňať prípad podľa tohto nariadenia, konajúci európsky delegovaný prokurátor založí spis.

Spis obsahuje všetky informácie a dôkazy, ktoré sú dostupné európskemu delegovanému prokurátorovi a súvisia s vyšetrovaním alebo trestným stíhaním, ktoré vedie Európska prokuratúra.

Po začatí vyšetrovania sa informácie z registra uvedené v článku 44 ods. 4 písm. a) stávajú súčasťou spisu.

([1]) Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 130).

▼B

2. Spis spravuje konajúci európsky delegovaný prokurátor v súlade s právom svojho členského štátu.

Vnútorný rokovací poriadok Európskej prokuratúry môže obsahovať pravidlá o organizácii a správe spisov v rozsahu, ktorý je potrebný na zabezpečenie fungovania Európskej prokuratúry ako jediného úradu. Prístup podozrivých a obvinených osôb, ako aj iných osôb dotknutých konaním k spisom udeľuje konajúci európsky delegovaný prokurátor v súlade s právom svojho členského štátu.

3. Systém správy prípadov Európskej prokuratúry obsahuje všetky informácie a dôkazy zo spisu, ktoré sa môžu uchovávať v elektronickej podobe, s cieľom umožniť ústrediu vykonávať svoje funkcie podľa tohto nariadenia. Konajúci európsky delegovaný prokurátor zabezpečuje, aby obsah informácií v systéme správy prípadov vždy zodpovedal spisu, najmä aby sa operatívne osobné údaje obsiahnuté v systéme správy prípadov vymazali alebo opravili vždy, keď sa vymažú alebo opravia v zodpovedajúcom spise.

Článok 46

Prístup k systému správy prípadov

Hlavný európsky prokurátor, zástupcovia hlavného európskeho prokurátora, iní európski prokurátori a európski delegovaní prokurátori majú priamy prístup k registru a zoznamu.

Dozorujúci európsky prokurátor, ako aj príslušná stála komora majú pri vykonávaní svojich právomocí podľa článkov 10 a 12 priamy prístup k informáciám, ktoré sa v elektronickej podobe uchovávajú v systéme správy prípadov. Dozorujúci európsky prokurátor má tiež priamy prístup k spisu. Príslušná stála komora má k spisu prístup na základe žiadosti.

Iní európski delegovaní prokurátori môžu požiadať o prístup k informáciám, ktoré sa v elektronickej podobe uchovávajú v systéme správy prípadov, ako aj ku každému spisu. Konajúci európsky delegovaný prokurátor rozhoduje o udelení takéhoto prístupu európskym delegovaným prokurátorom podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva. Ak sa prístup zamietne, vec sa môže postúpiť príslušnej stálej komore. Príslušná stála komora v potrebnom rozsahu vypočuje dotknutých európskych delegovaných prokurátorov a následne rozhodne podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva, ako aj tohto nariadenia.

Vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry sa stanovia podrobnejšie pravidlá týkajúce sa práva na prístup, postup určovania úrovne prístupu hlavného európskeho prokurátora, zástupcov hlavného európskeho prokurátora, iných európskych prokurátorov, európskych delegovaných prokurátorov a iných zamestnancov Európskej prokuratúry k systému správy prípadov v rozsahu potrebnom na plnenie ich povinností.

KAPITOLA VIII

OCHRANA ÚDAJOV

Článok 47

Zásady spracúvania osobných údajov

1. Osobné údaje musia byť:

a) spracúvané zákonným a spravodlivým spôsobom („zákonnosť a spravodlivosť“);

▼B

b) získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi; ďalšie spracúvanie na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu či štatistické účely sa nepovažuje za nezlučiteľné s pôvodnými účelmi za predpokladu, že Európska prokuratúra poskytne primerané záruky týkajúce sa práv a slobôd dotknutých osôb („obmedzenie účelu“);

c) primerané, relevantné a nie neúmerné vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú („minimalizácia údajov“);

d) správne a podľa potreby aktualizované; musia sa prijať všetky primerané opatrenia, aby sa zabezpečilo, že sa osobné údaje, ktoré sú nesprávne z hľadiska účelov, na ktoré sa spracúvajú, bezodkladne vymažú alebo opravia („správnosť“);

e) uchovávané vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu dotknutých osôb najviac dovtedy, kým je to potrebné na účely, na ktoré sa osobné údaje spracúvajú; osobné údaje sa môžu uchovávať dlhšie, pokiaľ sa budú spracúvať výlučne na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu či na štatistické účely za predpokladu, že Európska prokuratúra poskytne primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb, najmä prostredníctvom prijatia primeraných technických a organizačných opatrení vyžadovaných týmto nariadením („minimalizácia uchovávania“);

f) spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním a náhodnou stratou, zničením alebo poškodením, a to prostredníctvom primeraných technických alebo organizačných opatrení („integrita a dôvernosť“).

2. Európska prokuratúra zodpovedá za spracúvanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami a za spracúvanie inými než automatizovanými prostriedkami v prípade osobných údajov, ktoré tvoria súčasť informačného systému alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť informačného systému, a mala by byť schopná preukázať súlad s odsekom 1 („zodpovednosť“).

3. Spracúvanie zo strany Európskej prokuratúry na ktorýkoľvek z účelov stanovených v článku 49, ktorý je iný než účel, na ktorý sa operatívne osobné údaje získavajú, je povolené, pokiaľ:

a) je Európska prokuratúra oprávnená spracúvať takéto operatívne osobné údaje na takýto účel v súlade s týmto nariadením a

b) spracúvanie je nevyhnutné a primerané takémuto inému účelu v súlade s právom Únie a

c) v prípade relevantnosti nie je používanie operatívnych osobných údajov zakázané podľa uplatniteľného vnútroštátneho procesného práva týkajúceho sa vyšetrovacích opatrení prijatých v súlade s článkom 30. Uplatniteľným vnútroštátnym procesným právom je právo členského štátu, v ktorom sa údaje získali.

Článok 48

Administratívne osobné údaje

1. Na všetky administratívne osobné údaje, ktoré spracúva Európska prokuratúra, sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

▼B

2. Európska prokuratúra stanoví lehoty na uchovávanie administratívnych osobných údajov v ustanoveniach svojho vnútorného rokovacieho poriadku, ktoré sa týkajú ochrane údajov.

Článok 49

Spracúvanie operatívnych osobných údajov

1. Európska prokuratúra spracúva operatívne osobné údaje automatizovanými prostriedkami alebo v štruktúrovaných manuálnych súboroch v súlade s týmto nariadením, a to iba na tieto účely:

a) vyšetrovanie trestných činov a trestné stíhanie vykonávané v súlade s týmto nariadením alebo

b) výmena informácií s príslušnými orgánmi členských štátov Európskej únie a ostatnými inštitúciami Únie v súlade s týmto nariadením alebo

c) spolupráca s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami v súlade s týmto nariadením.

2. V prílohe sa v súlade s odsekom 3 uvedú kategórie operatívnych osobných údajov a kategórie dotknutých osôb, ktorých operatívne osobné údaje môže Európska prokuratúra spracúvať v zozname, ako sa uvádza v článku 44 ods. 4 písm. b), na každý z účelov uvedených v odseku 1 tohto článku.

3. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 115 delegované akty na účely vypracovania a aktualizácie zoznamu kategórií operatívnych osobných údajov a kategórií dotknutých osôb uvedených v odseku 2 tohto článku s cieľom zohľadniť vývoj v oblasti informačných technológií a aktuálny stav pokroku v informačnej spoločnosti.

Ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto odseku sa uplatňuje postup ustanovený v článku 116.

4. Európska prokuratúra môže vo výnimočných prípadoch dočasne spracúvať operatívne osobné údaje s cieľom určiť, či sú takéto údaje relevantné pre jej úlohy a pre niektorý z účelov uvedených v odseku 1. Kolégium na návrh hlavného európskeho prokurátora a po konzultácii s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov ďalej spresní podmienky týkajúce sa spracovania takýchto operatívnych osobných údajov, najmä pokiaľ ide o prístup k údajom a ich využívanie, ako aj lehoty ich uchovávania a vymazávanie.

5. Európska prokuratúra spracúva operatívne osobné údaje tak, aby sa dalo zistiť, ktorý orgán ich poskytol, alebo odkiaľ sa údaje získali.

6. Pri uplatňovaní článkov 57 až 62 koná Európska prokuratúra v prípade relevantnosti v súlade s vnútroštátnym procesným právom týkajúcim sa povinnosti informovať dotknutú osobu a možnosti upustiť od takéhoto informovania, obmedziť alebo odložiť ho. Konajúci európsky delegovaný prokurátor sa v prípade potreby pred prijatím rozhodnutia v súvislosti s článkami 57 až 62 radí s inými európskymi delegovanými prokurátormi, ktorých sa vec týka.

Článok 50

Doby uchovávania operatívnych osobných údajov

1. Európska prokuratúra pravidelne preskúmava potrebu uchovávania spracúvaných operatívnych osobných údajov. Takéto preskúmanie sa vykoná najneskôr tri roky po prvom spracúvaní operatívnych osobných údajov a následne každé tri roky. Ak sa operatívne osobné údaje uchovávajú dlhšie ako päť rokov, je o tom potrebné informovať európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov.

▼B

2. Operatívne osobné údaje, ktoré spracúva Európska prokuratúra, sa nesmú uchovávať dlhšie ako päť rokov po tom, ako nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie vo veci; v prípade, že bol obvinený uznaný vinným, doby sa predĺžia dovtedy, kým sa uložená sankcia nevykoná alebo sa už nemôže vykonať podľa práva členského štátu odsúdenia.

3. Pred tým, ako uplynie jedna z dôb uvedených v odseku 2, Európska prokuratúra preskúma potrebu ďalšieho uchovávania operatívnych osobných údajov, pokiaľ je to potrebné na plnenie jej úloh. Dôvody na ďalšie uchovávanie musia byť opodstatnené a zaznamenané. Ak sa rozhodnutie o ďalšom uchovávaní operatívnych osobných údajov neprijme, údaje sa automaticky vymažú.

Článok 51

Rozlišovanie medzi rôznymi kategóriami dotknutých osôb

Európska prokuratúra v príslušných prípadoch a v čo najväčšej možnej miere jasne rozlišuje medzi operatívnymi osobnými údajmi jednotlivých kategórií dotknutých osôb, ako sú napríklad:

a) osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin;

b) osoby odsúdené za spáchanie trestného činu;

c) obete trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu a

d) iné tretie osoby v súvislosti s trestným činom, ako sú napríklad osoby, ktoré môžu byť vyzvané, aby svedčili v rámci vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi alebo v rámci následného trestného konania, osoby, ktoré môžu poskytnúť informácie o trestných činoch, alebo kontaktné osoby či spoločníci niektorej z osôb uvedených v písmenách a) a b).

Článok 52

Rozlišovanie medzi operatívnymi osobnými údajmi a overenie kvality osobných údajov

1. Európska prokuratúra v čo najväčšej možnej miere rozlišuje medzi operatívnymi osobnými údajmi založenými na faktoch a operatívnymi osobnými údajmi založenými na osobných hodnoteniach.

2. Európska prokuratúra prijme všetky primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa operatívne osobné údaje, ktoré sú nesprávne, neúplné alebo už neaktuálne, neprenášali ani neposkytovali. Na tento účel Európska prokuratúra, pokiaľ je to uskutočniteľné, overuje pred prenosom alebo poskytnutím operatívnych osobných údajov ich kvalitu. Pokiaľ je to možné, pri každom prenose operatívnych osobných údajov Európska prokuratúra doplní potrebné informácie, ktoré príjemcovi umožnia posúdiť stupeň správnosti, úplnosti a spoľahlivosti operatívnych osobných údajov, ako aj mieru ich aktuálnosti.

3. Ak sa zistí, že došlo k prenosu nesprávnych operatívnych osobných údajov alebo že operatívne osobné údaje boli prenesené nezákonne, musí sa to bezodkladne oznámiť príjemcovi. V takomto prípade sa operatívne osobné údaje musia opraviť alebo vymazať, alebo sa ich spracúvanie obmedzí v súlade s článkom 61.

▼B

Článok 53

Osobitné podmienky spracúvania

1. Ak sa to vyžaduje v tomto nariadení, Európska prokuratúra stanoví osobitné podmienky spracúvania a príjemcu operatívnych osobných údajov informuje o týchto podmienkach a požiadavke dodržiavať ich.

2. Európska prokuratúra musí dodržiavať osobitné podmienky spracúvania stanovené vnútroštátnym orgánom v súlade s článkom 9 ods. 3 a 4 smernice (EÚ) 2016/680.

Článok 54

Prenos operatívnych osobných údajov inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie

1. S výhradou akýchkoľvek ďalších obmedzení podľa tohto nariadenia, najmä článku 53, môže Európska prokuratúra preniesť operatívne osobné údaje inej inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie, len ak sú takéto údaje potrebné na legitímne plnenie úloh patriacich do právomoci danej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie.

2. Ak sa operatívne osobné údaje prenášajú na žiadosť inej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie, zodpovednosť za legitímnosť tohto prenosu znáša tak prevádzkovateľ, ako aj príjemca.

Európska prokuratúra je povinná overiť právomoc inej inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie a vypracovať predbežné zhodnotenie potreby prenosu operatívnych osobných údajov. Ak v súvislosti s touto potrebou vzniknú pochybnosti, Európska prokuratúra požiada príjemcu o ďalšie informácie.

Iná inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie zabezpečí, aby bolo možné potrebu prenosu operatívnych osobných údajov následne overiť.

3. Iná inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie spracúva operatívne osobné údaje iba na účely, na ktoré boli prenesené.

Článok 55

Spracúvanie osobitných kategórií operatívnych osobných údajov

1. Spracúvanie operatívnych osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby, operatívnych osobných údajov týkajúcich sa zdravia alebo operatívnych osobných údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby je možné len vtedy, ak je to úplne nevyhnutné pre vyšetrovanie Európskej prokuratúry, pričom podlieha primeraným zárukám ochrany práv a slobôd dotknutej osoby, a len ak takéto údaje dopĺňajú iné operatívne osobné údaje, ktoré už Európska prokuratúra spracúva.

2. O uplatnení tohto článku musí byť bezodkladne informovaný úradník pre ochranu údajov.

▼B

Článok 56

Automatizované individuálne rozhodovanie vrátane profilovania

Dotknutá osoba má právo na to, aby sa na ňu nevzťahovalo rozhodnutie Európskej prokuratúry, ktoré je založené výlučne na automatizovanom spracúvaní vrátane profilovania, a ktoré má právne účinky, ktoré sa jej týkajú alebo ju podobne významne ovplyvňujú.

Článok 57

Oznámenia a spôsoby výkonu práv dotknutej osoby

1. Európska prokuratúra prijme primerané opatrenia s cieľom poskytnúť dotknutej osobe všetky informácie uvedené v článku 58. Všetky oznámenia vykoná so zreteľom na články 56, 59 až 62 a 75, ktoré sa týkajú spracúvania, a to v stručnej, zrozumiteľnej a ľahko dostupnej forme, a formulované jasne a jednoducho. Informácie sa poskytujú akýmikoľvek vhodnými prostriedkami, a to aj elektronickými prostriedkami. Prevádzkovateľ spravidla poskytuje informácie v rovnakej forme, v akej bola podaná žiadosť.

2. Európska prokuratúra uľahčuje výkon práv dotknutej osoby podľa článkov 58 až 62.

3. Európska prokuratúra písomne informuje dotknutú osobu o opatreniach, ktoré prijala v nadväznosti na jej žiadosť, bez zbytočného odkladu, najneskôr však do troch mesiacov od doručenia žiadosti dotknutej osoby.

4. Európska prokuratúra zabezpečí, aby sa informácie poskytnuté podľa článku 58 a všetky oznámenia vykonané podľa článkov 56, 59 až 62 a 75 alebo všetky opatrenia prijaté podľa týchto článkov poskytovali bezplatne. Ak sú žiadosti dotknutej osoby zjavne neopodstatnené alebo neprimerané, najmä pre ich opakujúcu sa povahu, Európska prokuratúra môže buď:

a) požadovať primeraný poplatok zohľadňujúci administratívne náklady na poskytnutie informácií alebo na oznámenie alebo na uskutočnenie požadovaného opatrenia, alebo

b) odmietnuť konať na základe žiadosti.

Európska prokuratúra znáša bremeno preukázania zjavnej neopodstatnenosti alebo neprimeranosti žiadosti.

5. Ak má Európska prokuratúra oprávnené pochybnosti v súvislosti s totožnosťou fyzickej osoby, ktorá podáva žiadosť uvedenú v článku 59 alebo 61, môže požiadať o poskytnutie dodatočných informácií potrebných na potvrdenie totožnosti dotknutej osoby.

Článok 58

Informácie, ktoré sa majú sprístupniť alebo poskytnúť dotknutej osobe

1. Európska prokuratúra sprístupní dotknutej osobe aspoň tieto informácie:

a) totožnosť a kontaktné údaje Európskej prokuratúry;

b) kontaktné údaje zodpovednej osoby;

▼B

c) účely spracúvania, na ktoré sú operatívne osobné údaje určené;

d) existenciu práva podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a jeho kontaktné údaje;

e) existenciu práva žiadať od Európskej prokuratúry prístup k operatívnych osobným údajom týkajúcim sa dotknutej osoby a ich opravu alebo vymazanie a obmedzenie ich spracúvania.

2. Popri informáciách uvedených v odseku 1 Európska prokuratúra v osobitných prípadoch poskytne dotknutej osobe aj tieto ďalšie informácie s cieľom umožniť výkon jej práv:

a) právny základ spracúvania;

b) doba uchovávania operatívnych osobných údajov alebo, ak to nie je možné, kritériá na jej určenie;

c) v príslušných prípadoch kategórie príjemcov operatívnych osobných údajov, a to aj v tretích krajinách alebo medzinárodných organizáciách;

d) podľa potreby aj ďalšie informácie, najmä ak sa operatívne osobné údaje získavajú bez vedomia dotknutej osoby.

3. Európska prokuratúra môže poskytovanie informácií dotknutej osobe podľa odseku 2 odložiť, obmedziť alebo od neho upustiť v takom rozsahu a na tak dlho, ako toto opatrenie s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s cieľom:

a) zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania;

b) zabrániť ohrozovaniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií;

c) chrániť verejnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

d) chrániť národnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

e) chrániť práva a slobody iných.

Článok 59

Právo dotknutej osoby na prístup k údajom

Dotknutá osoba má právo získať od Európskej prokuratúry potvrdenie o tom, či sa spracúvajú operatívne osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, a ak sa spracúvajú, má právo získať prístup k týmto operatívnych osobným údajom a tieto informácie:

a) účely a právny základ spracúvania;

b) kategórie dotknutých operatívnych osobných údajov;

c) príjemcovia alebo kategórie príjemcov, ktorým boli operatívne osobné údaje sprístupnené, najmä príjemcovia v tretích krajinách alebo medzinárodné organizácie;

d) ak je to možné, predpokladaná doba uchovávania operatívnych osobných údajov, alebo ak to nie je možné, kritériá na jej určenie;

e) existencia práva žiadať od Európskej prokuratúry opravu alebo vymazanie operatívnych osobných údajov týkajúcich sa dotknutej osoby alebo obmedzenie ich spracúvania;

▼B

f) existencia práva podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a jeho kontaktné údaje;

g) oznámenie operatívnych osobných údajov, ktoré sa spracúvajú, a akýchkoľvek dostupných informácií, pokiaľ ide o ich pôvod.

Článok 60

Obmedzenia práva na prístup

1. Európska prokuratúra môže úplne alebo čiastočne obmedziť právo dotknutej osoby na prístup v takom rozsahu a na tak dlho, ako toto čiastočné či úplné obmedzenie s náležitým ohľadom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s cieľom:

a) zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania;

b) zabrániť ohrozovaniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií;

c) chrániť verejnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

d) chrániť národnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

e) chrániť práva a slobody iných.

2. Ak by poskytnutie takýchto informácií narušilo účel odseku 1, Európska prokuratúra len oznámi príslušnej dotknutej osobe, že vykonala kontroly, a to bez toho, aby jej poskytla akékoľvek informácie, z ktorých by jej mohlo byť zrejmé, či Európska prokuratúra spracúva operatívne osobné údaje tejto osoby.

Európska prokuratúra informuje dotknutú osobu o možnosti podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov alebo podať proti rozhodnutiu Európskej prokuratúry opravný prostriedok na Súdnom dvore.

3. Európska prokuratúra zdokumentuje skutkové alebo právne dôvody, na ktorých sa dané rozhodnutie zakladá. Uvedené informácie sa na požiadanie sprístupnia európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 61

Právo na opravu alebo vymazanie operatívnych osobných údajov a obmedzenie spracúvania

1. Dotknutá osoba má právo na to, aby Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu opravila nesprávne operatívne osobné údaje, ktoré sa tejto osoby týkajú. So zreteľom na účely spracúvania má dotknutá osoba právo na doplnenie neúplných operatívnych osobných údajov, a to aj prostredníctvom poskytnutia doplnkového vyhlásenia.

2. Európska prokuratúra vymaže operatívne osobné údaje bez zbytočného odkladu a dotknutá osoba má právo na to, aby Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu vymazala operatívne osobné údaje, ktoré sa tejto osoby týkajú, ak sa spracúvaním porušujú články 47, 49 alebo 55 alebo ak sa operatívne osobné údaje musia vymazať, aby sa splnila zákonná povinnosť, ktorej Európska prokuratúra podlieha.

▼B

3. Európska prokuratúra namiesto vymazania údajov obmedzí ich spracúvanie, ak:

a) dotknutá osoba napadla správnosť operatívnych osobných údajov a ich správnosť alebo nesprávnosť nemožno určiť, alebo

b) sa operatívne osobné údaje musia uchovať na účely dokazovania.

Ak je spracúvanie obmedzené podľa prvého pododseku písm. a), Európska prokuratúra o tom pred zrušením obmedzenia spracúvania informuje dotknutú osobu.

4. Ak sa spracúvanie obmedzilo podľa odseku 3, takéto operatívne osobné údaje sa s výnimkou uchovávania spracúvajú iba na účely ochrany práv dotknutej osoby či inej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá je účastníkom konania Európskej prokuratúry, alebo na účely ustanovené v odseku 3 písm. b).

5. Európska prokuratúra písomne informuje dotknutú osobu o akomkoľvek zamietnutí opravy alebo vymazania operatívnych osobných údajov či obmedzenia ich spracúvania a o dôvodoch tohto zamietnutia. Európska prokuratúra môže úplne alebo čiastočne obmedziť povinnosť poskytovať takéto informácie, pokiaľ takéto obmedzenie predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s náležitým ohľadom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby, s cieľom:

a) zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania;

b) zabrániť ohrozovaniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií;

c) chrániť verejnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

d) chrániť národnú bezpečnosť členských štátov Európskej únie;

e) chrániť práva a slobody iných.

Európska prokuratúra informuje dotknutú osobu o možnosti podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov alebo podať proti rozhodnutiu Európskej prokuratúry opravný prostriedok na Súdnom dvore.

6. Európska prokuratúra oznámi opravu nesprávnych operatívnych osobných údajov príslušnému orgánu, od ktorého nesprávne operatívne osobné údaje pochádzajú.

7. V prípadoch, v ktorých sa operatívne osobné údaje opravia alebo vymažú alebo sa obmedzí ich spracúvanie podľa odsekov 1, 2 a 3, to Európska prokuratúra oznámi príjemcom a informuje ich o tom, že musia opraviť alebo vymazať operatívne osobné údaje alebo obmedziť spracúvanie operatívnych osobných údajov, za ktoré zodpovedajú.

Článok 62

Výkon práv dotknutou osobou a overenie európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

1. V prípadoch uvedených v článku 58 ods. 3, v článku 60 ods. 2 a v článku 61 ods. 5 možno práva dotknutej osoby vykonávať aj prostredníctvom európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov.

2. Európska prokuratúra informuje dotknutú osobu o možnosti vykonávať svoje práva prostredníctvom európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov podľa odseku 1.

▼B

3. Ak sa uplatňuje právo uvedené v odseku 1, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov informuje dotknutú osobu aspoň o tom, že vykonal všetky nevyhnutné overenia alebo preskúmanie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov informuje dotknutú osobu aj o jej práve podať proti rozhodnutiu európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov opravný prostriedok na Súdnom dvore.

Článok 63

Povinnosti Európskej prokuratúry

1. S ohľadom na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou pre práva a slobody fyzických osôb prijme Európska prokuratúra vhodné technické a organizačné opatrenia, aby zabezpečila a bola schopná preukázať, že sa spracúvanie vykonáva v súlade s týmto nariadením. Uvedené opatrenia sa podľa potreby preskúmajú a aktualizujú.

2. Ak je to primerané vzhľadom na spracovateľské činnosti, opatrenia uvedené v odseku 1 zahŕňajú zavedenie primeraných politík ochrany údajov zo strany Európskej prokuratúry.

Článok 64

Spoloční prevádzkovatelia

1. Ak Európska prokuratúra určí spoločne s jedným alebo viacerými prevádzkovateľmi účely a prostriedky spracúvania, považujú sa za spoločných prevádzkovateľov. Transparentne určia svoje príslušné zodpovednosti za plnenie svojich povinností týkajúcich sa ochrany osobných údajov, najmä pokiaľ ide o vykonávanie práv dotknutej osoby, a svoje povinnosti poskytovať informácie, a to formou vzájomnej dohody, pokiaľ nie sú príslušné zodpovednosti prevádzkovateľov určené právom Únie alebo právom členského štátu Európskej únie, ktorému prevádzkovatelia podliehajú. V dohode sa môže určiť kontaktné miesto pre dotknuté osoby.

2. V dohode uvedenej v odseku 1 sa náležite zohľadnia príslušné úlohy spoločných prevádzkovateľov a ich vzťahy voči dotknutým osobám. Základné časti tejto dohody sa poskytnú dotknutým osobám.

3. Bez ohľadu na podmienky dohody uvedenej v odseku 1 môže dotknutá osoba uplatniť svoje práva podľa tohto nariadenia u každého prevádzkovateľa a voči každému prevádzkovateľovi.

Článok 65

Sprostredkovateľ

1. Ak sa má spracúvanie uskutočniť v mene Európskej prokuratúry, Európska prokuratúra využíva len sprostredkovateľov poskytujúcich dostatočné záruky na to, že sa prijmú primerané technické a organizačné opatrenia tak, aby spracúvanie spĺňalo požiadavky tohto nariadenia a aby sa zabezpečila ochrana práv dotknutej osoby.

2. Sprostredkovateľ nezapojí ďalšieho sprostredkovateľa bez predchádzajúceho osobitného alebo všeobecného písomného povolenia Európskej prokuratúry. V prípade všeobecného písomného povolenia sprostredkovateľ informuje Európsku prokuratúru o akýchkoľvek zamýšľaných zmenách v súvislosti s pridaním alebo nahradením ďalších sprostredkovateľov, čím sa prevádzkovateľovi dá možnosť namietať voči takýmto zmenám.

▼B

3. Spracúvanie sprostredkovateľom sa riadi zmluvou alebo iným právnym aktom podľa práva Únie alebo práva členského štátu Európskej únie, ktoré zaväzuje sprostredkovateľa voči Európskej prokuratúre a ktorým sa stanovuje predmet a doba spracúvania, povaha a účel spracúvania, typ operatívnych osobných údajov a kategórie dotknutých osôb a povinnosti a práva Európskej prokuratúry. V uvedenej zmluve alebo inom právnom akte sa najmä stanoví, že sprostredkovateľ:

a) koná len na základe pokynov prevádzkovateľa;

b) zabezpečí, aby sa osoby oprávnené spracúvať operatívne osobné údaje zaviazali, že zachovajú dôvernosť, alebo aby boli viazané vhodnou povinnosťou zachovávať dôvernosť vyplývajúcou zo zákona;

c) pomáha prevádzkovateľovi akýmkoľvek vhodným prostriedkom zabezpečiť súlad s ustanoveniami týkajúcimi sa práv dotknutých osôb;

d) po ukončení poskytovania služieb týkajúcich sa spracúvania na základe rozhodnutia Európskej prokuratúry všetky operatívne osobné údaje vymaže alebo ich vráti Európskej prokuratúre a vymaže existujúce kópie, ak sa v práve Únie alebo v práve členského štátu Európskej únie nepožaduje uchovávanie týchto operatívnych osobných údajov;

e) sprístupňuje Európskej prokuratúre všetky informácie potrebné na preukázanie dodržiavania povinností ustanovených v tomto článku;

f) dodržiava podmienky zapojenia ďalšieho sprostredkovateľa uvedené v odsekoch 2 a 3.

4. Zmluva alebo iný právny akt uvedené v odseku 3 sa vypracúvajú v písomnej podobe, vrátane elektronickej podoby.

5. Ak sprostredkovateľ v rozpore s týmto nariadením určí účely a prostriedky spracúvania, považuje sa v súvislosti s daným spracúvaním za prevádzkovateľa.

Článok 66

Spracúvanie na základe poverenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa

Sprostredkovateľ a každá osoba konajúca na základe poverenia Európskej prokuratúry alebo sprostredkovateľa, ktorá má prístup k operatívnych osobným údajom, môže spracúvať tieto údaje len na základe pokynov Európskej prokuratúry s výnimkou prípadov, keď sa to vyžaduje podľa práva Únie alebo práva členského štátu Európskej únie.

Článok 67

Špecificky navrhnutá a štandardná ochrana údajov

1. Európska prokuratúra so zreteľom na najnovšie poznatky, náklady na vykonanie opatrení a na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou, ktoré spracúvanie predstavuje pre práva a slobody fyzických osôb, prijme v čase určenia prostriedkov spracúvania aj v čase samotného spracúvania primerané technické a organizačné opatrenia, ako je napríklad pseudonymizácia, ktoré sú určené na účinné zavedenie zásad ochrany údajov, ako je minimalizácia údajov, a začlení do spracúvania nevyhnutné záruky s cieľom splniť požiadavky tohto nariadenia a chrániť práva dotknutých osôb.

▼B

2. Európska prokuratúra vykonáva primerané technické a organizačné opatrenia, ktorými sa zabezpečuje, aby sa štandardne spracúvali iba operatívne osobné údaje, ktoré sú primerané, relevantné a nie neúmerné vo vzťahu k účelu spracovania. Uvedená povinnosť sa vzťahuje na množstvo získaných operatívnych osobných údajov, rozsah ich spracúvania, dobu ich uchovávania a ich dostupnosť. Konkrétne sa takýmito opatreniami zabezpečí, aby operatívne osobné údaje neboli bez zásahu fyzickej osoby štandardne prístupné neobmedzenému počtu fyzických osôb.

Článok 68

Záznamy o kategóriách spracovateľských činností

1. Európska prokuratúra vedie záznamy o všetkých kategóriách spracovateľských činností, za ktoré je zodpovedná. Tieto záznamy musia obsahovať všetky tieto informácie:

a) jej kontaktné údaje a meno a kontaktné údaje zodpovednej osoby;

b) účely spracúvania;

c) opis kategórií dotknutých osôb a kategórií operatívnych osobných údajov;

d) kategórie príjemcov, ktorým boli alebo budú operatívne osobné údaje poskytnuté, vrátane príjemcov v tretích krajinách alebo medzinárodných organizáciách;

e) v príslušných prípadoch prenosy operatívnych osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii vrátane označenia predmetnej tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie;

f) podľa možností predpokladané lehoty na vymazanie rôznych kategórií údajov;

g) podľa možností všeobecný opis technických a organizačných bezpečnostných opatrení uvedených v článku 73.

2. Záznamy uvedené v odseku 1 sa vedú v písomnej podobe vrátane elektronickej podoby.

3. Európska prokuratúra na požiadanie sprístupní záznamy európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 69

Logovanie týkajúce sa automatizovaného spracúvania

1. Európska prokuratúra vedie záznamy o každej z týchto spracovateľských operácií v systémoch automatizovaného spracúvania: zhromažďovanie, zmena, prehliadanie, poskytovanie vrátane prenosov, kombinácia a vymazanie operatívnych osobných údajov používaných na operatívne účely. Z logov o prehliadaní a poskytovaní údajov musí byť možné určiť dôvody a dátum a čas takýchto operácií, a pokiaľ možno aj identifikačné údaje osoby, ktorá tieto operatívne osobné údaje prehliadala alebo ich poskytla, ako aj – v čo najväčšej možnej miere – totožnosť príjemcov takýchto operatívnych osobných údajov.

2. Logy sa využijú výlučne na overovanie zákonnosti spracúvania, vlastné sledovanie, na zaistenie integrity a bezpečnosti operatívnych osobných údajov a na účely trestného konania. Takéto logy sa vymažú po troch rokoch, pokiaľ nie sú potrebné na prebiehajúcu kontrolu.

3. Európska prokuratúra sprístupní záznamy na požiadanie európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

▼B

Článok 70

Spolupráca s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

Európska prokuratúra spolupracuje na požiadanie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov pri výkone jeho úloh.

Článok 71

Posúdenie vplyvu na ochranu údajov

1. Ak typ spracúvania, najmä s využitím nových technológií a s ohľadom na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania pravdepodobne povedie k vysokému riziku pre práva a slobody fyzických osôb, Európska prokuratúra pred spracúvaním vykoná posúdenie vplyvu plánovaných spracovateľských operácií na ochranu operatívnych osobných údajov.

2. Posúdenie uvedené v odseku 1 obsahuje aspoň všeobecný opis plánovaných spracovateľských operácií, hodnotenie rizík v súvislosti s právami a slobodami dotknutých osôb, opatrenia na riešenie daných rizík, záruky, bezpečnostné opatrenia a mechanizmy na zabezpečenie ochrany operatívnych osobných údajov a na preukázanie súladu s týmto nariadením, s ohľadom na práva a oprávnené záujmy dotknutých osôb a prípadných ďalších osôb.

Článok 72

Predchádzajúca konzultácia s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

1. Európska prokuratúra uskutoční konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov pred spracúvaním údajov, ktoré budú tvoriť súčasť nového informačného systému, ktorý sa má vytvoriť, ak:

a) je z posúdenia vplyvu na ochranu údajov uvedeného v článku 71 zrejmé, že toto spracúvanie by viedlo k vysokému riziku, ak by Európska prokuratúra neprijala opatrenia na zmiernenie tohto rizika alebo

b) sa s typom spracúvania, najmä s využitím nových technológií, mechanizmov alebo postupov, spája vysoké riziko pre práva a slobody dotknutých osôb.

2. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov môže vypracovať zoznam spracovateľských operácií, ktoré podliehajú povinnosti uskutočniť predchádzajúcu konzultáciu podľa odseku 1.

3. Európska prokuratúra poskytne európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov posúdenie vplyvu na ochranu údajov podľa článku 71 a na požiadanie aj akékoľvek ďalšie informácie, ktoré mu umožnia posúdiť súlad spracúvania a najmä riziká z hľadiska ochrany operatívnych osobných údajov dotknutej osoby a súvisiacich záruk.

4. Ak sa európsky dozorný úradník pre ochranu údajov domnieva, že by zamýšľané spracúvanie uvedené v odseku 1 tohto článku bolo v rozpore s týmto nariadením, najmä ak Európska prokuratúra nedostatočne identifikovala alebo zmiernila riziko, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poskytne do šiestich týždňov od prijatia žiadosti o konzultáciu Európskej prokuratúre písomné poradenstvo v rámci svojich právomocí podľa článku 85. Uvedená lehota sa môže predĺžiť o jeden mesiac, pričom sa zohľadní komplexnosť zamýšľaného spracúvania. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov informuje o každom takomto predĺžení lehoty Európsku prokuratúru do jedného mesiaca od prijatia žiadosti o konzultáciu spolu s odôvodnením oneskorenia.

▼B

Článok 73

Bezpečnosť spracúvania operatívnych osobných údajov

1. Európska prokuratúra so zreteľom na najnovšie poznatky, náklady na vykonanie a povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou pre práva a slobody fyzických osôb a prijme primerané technické a organizačné opatrenia s cieľom zaistiť úroveň bezpečnosti primeranú tomuto riziku, najmä pokiaľ ide o spracúvanie osobitných kategórií operatívnych osobných údajov uvedených v článku 55.

2. Pokiaľ ide o automatizované spracúvanie, Európska prokuratúra prijme na základe vyhodnotenia rizík opatrenia na:

a) zabránenie neoprávnenému prístupu k zariadeniam na spracúvanie, ktoré sa používajú na spracúvanie (kontrola prístupu k zariadeniam);

b) zabránenie neoprávnenému čítaniu, kopírovaniu, pozmeňovaniu alebo odstráneniu nosičov údajov (kontrola nosičov údajov);

c) zabránenie neoprávnenému vkladaniu údajov a neoprávnenému prehliadaniu, pozmeňovaniu alebo vymazaniu uchovávaných operatívnych osobných údajov (kontrola uchovávania);

d) zabránenie použitiu systémov automatizovaného spracúvania neoprávnenými osobami pomocou zariadenia na prenos údajov (kontrola užívateľa);

e) zabezpečenie, aby osoby oprávnené používať systém automatizovaného spracúvania mali prístup iba k tým operatívnym osobným údajom, na ktoré sa vzťahuje ich oprávnenie na prístup (kontrola prístupu k údajom);

f) zabezpečenie, aby bolo možné overiť a zistiť subjekty, ktorým sa preniesli alebo poskytli, alebo môžu preniesť alebo poskytnúť operatívne osobné údaje prostredníctvom prenosu údajov (kontrola prenosu údajov);

g) zabezpečenie, aby bolo možné dodatočne overiť a zistiť, aké operatívne osobné údaje sa vložili do systémov automatizovaného spracúvania údajov a kedy a kto ich tam vložil (kontrola vkladania);

h) zabránenie neoprávnenému čítaniu, kopírovaniu, pozmeňovaniu alebo vymazaniu operatívnych osobných údajov počas ich prenosu alebo počas prepravy nosiča údajov (kontrola prepravy);

i) zabezpečenie, aby sa inštalované systémy mohli v prípade prerušenia obnoviť (obnova);

j) zabezpečenie, aby funkcie systému fungovali, aby sa výskyt chýb v jeho funkciách hlásil (spoľahlivosť) a aby sa uchovávané operatívne osobné údaje nemohli v prípade poruchy systému poškodiť (integrita).

Článok 74

Oznámenie porušenia ochrany osobných údajov európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov

1. V prípade porušenia ochrany osobných údajov Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu a podľa možnosti najneskôr do 72 hodín po tom, čo sa o tejto skutočnosti dozvedela, oznámi porušenie ochrany osobných údajov európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov s výnimkou prípadov, keď nie je pravdepodobné, že porušenie ochrany osobných údajov povedie k riziku pre práva a slobody fyzických osôb. Ak oznámenie nebolo európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov predložené do 72 hodín, pripojí sa k nemu zdôvodnenie omeškania.

▼B

2. Oznámenie uvedené v odseku 1 musí obsahovať aspoň:

a) opis povahy porušenia ochrany osobných údajov, podľa možnosti vrátane kategórií a približného počtu dotknutých osôb, ktorých sa porušenie týka, a kategórií a približného počtu dotknutých záznamov o osobných údajoch;

b) meno a kontaktné údaje zodpovednej osoby;

c) opis pravdepodobných následkov porušenia ochrany osobných údajov;

d) opis opatrení prijatých alebo navrhovaných Európskou prokuratúrou s cieľom napraviť porušenie ochrany osobných údajov, podľa potreby vrátane opatrení na zmiernenie jeho potenciálnych nepriaznivých dôsledkov.

3. V rozsahu, v akom nie je možné poskytnúť informácie uvedené v odseku 2 súčasne, možno informácie poskytnúť vo viacerých etapách bez ďalšieho zbytočného odkladu.

4. Európska prokuratúra zdokumentuje každý prípad porušenia ochrany osobných údajov uvedený v odseku 1 vrátane skutočností spojených s porušením ochrany osobných údajov, jeho následky a prijaté nápravné opatrenia. Uvedenou dokumentáciou sa európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov musí umožniť overiť súlad s týmto článkom.

5. Ak porušenie ochrany osobných údajov zahŕňa osobné údaje, ktorých prenos vykonal iný prevádzkovateľ alebo ktoré boli prenesené inému prevádzkovateľovi, Európska prokuratúra tomuto prevádzkovateľovi bez zbytočného odkladu oznámi informácie uvedené v odseku 3.

Článok 75

Oznámenie porušenia ochrany osobných údajov dotknutej osobe

1. Ak porušenie ochrany osobných údajov pravdepodobne povedie k vysokému riziku pre práva a slobody fyzických osôb, Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu oznámi porušenie ochrany osobných údajov dotknutej osobe.

2. Oznámenie dotknutej osobe uvedené v odseku 1 tohto článku obsahuje jasne a jednoducho formulovaný opis povahy porušenia ochrany osobných údajov a aspoň informácie a odporúčania uvedené v článku 74 ods. 2 písm. b), c) a d).

3. Oznámenie dotknutej osobe uvedené v odseku 1 sa nevyžaduje, ak je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

a) Európska prokuratúra prijala primerané technické a organizačné ochranné opatrenia a tieto opatrenia uplatnila na osobné údaje, ktorých sa porušenie ochrany osobných údajov týka, a to najmä tie opatrenia, prostredníctvom ktorých sú osobné údaje nečitateľné pre všetky osoby, ktoré nie sú oprávnené mať k nim prístup, ako je napríklad šifrovanie;

b) Európska prokuratúra prijala následné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, že vysoké riziko pre práva a slobody dotknutých osôb uvedené v odseku 1 už pravdepodobne nebude mať dôsledky;

▼B

c) vyžadovalo by to neprimerané úsilie. V takom prípade dôjde namiesto toho k verejnému oznámeniu alebo sa prijme podobné opatrenie, čím sa zaručí, že dotknuté osoby budú informované rovnako účinným spôsobom.

4. Ak Európska prokuratúra ešte porušenie ochrany osobných údajov neoznámila dotknutej osobe, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov môže po zvážení pravdepodobnosti, že porušenie ochrany osobných údajov bude mať za následok vysoké riziko, požadovať, aby tak urobila, alebo môže rozhodnúť, že je splnená niektorá z podmienok uvedených v odseku 3.

5. Oznámenie dotknutej osobe uvedené v odseku 1 tohto článku sa môže odložiť, obmedziť alebo sa od neho môže upustiť za podmienok alebo z dôvodov uvedených v článku 60 ods. 3.

Článok 76

Oprávnený prístup k operatívnym osobným údajom v rámci Európskej prokuratúry

K operatívnym osobným údajom spracúvaným Európskou prokuratúrou majú prístup len hlavný európsky prokurátor, európski prokurátori, delegovaní európski prokurátori a oprávnení zamestnanci, ktorí im pomáhajú, na účely plnenia svojich úloh a v rozsahu obmedzení ustanovených v tomto nariadení.

Článok 77

Určenie zodpovednej osoby

1. Kolégium určí zodpovednú osobu na základe návrhu hlavného európskeho prokurátora. Zodpovedná osoba je zamestnancom osobitne určeným na tento účel. Pri výkone svojich úloh koná zodpovedná osoba nezávisle a nesmie prijímať žiadne pokyny.

2. Zodpovedná osoba sa vyberie na základe jej odborných kvalít, a to najmä na základe jej odborných znalostí práva a postupov v oblasti ochrany údajov a na základe spôsobilosti plniť úlohy uvedené v tomto nariadení, najmä úlohy uvedené v článku 79.

3. Výber zodpovednej osoby nesmie mať za následok konflikt záujmov medzi jej povinnosťami ako zodpovednej osoby a akýmikoľvek inými úradnými povinnosťami, najmä vo vzťahu k uplatňovaniu tohto nariadenia.

4. Zodpovedná osoba sa vymenúva na funkčné obdobie štyroch rokov a môže byť opätovne vymenovaná, pričom celková dĺžka funkčného obdobia nesmie presiahnuť osem rokov. Z funkcie zodpovednej osoby ju môže odvolať kolégium iba so súhlasom európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov, ak prestala spĺňať podmienky požadované na výkon svojich úloh.

5. Európska prokuratúra uverejní kontaktné údaje zodpovednej osoby a oznámi ich európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 78

Postavenie zodpovednej osoby

1. Európska prokuratúra zabezpečí, aby bola zodpovedná osoba riadnym spôsobom a včas zapojená do všetkých záležitostí, ktoré súvisia s ochranou osobných údajov.

▼B

2. Európska prokuratúra podporuje zodpovednú osobu pri plnení úloh uvedených v článku 79 tým, že poskytuje zdroje potrebné na plnenie týchto úloh a prístup k osobným údajom a spracovateľským operáciám, ako aj zdroje na udržiavanie jej odborných znalostí.

3. Európska prokuratúra zabezpečí, aby zodpovedná osoba v súvislosti s plnením týchto úloh nedostávala žiadne pokyny. Kolégium nesmie zodpovednú osobu odvolať alebo postihovať za výkon jej úloh. Zodpovedná osoba podlieha priamo hlavnému európskemu prokurátorovi.

4. Dotknuté osoby môžu kontaktovať zodpovednú osobu v súvislosti so všetkými otázkami týkajúcimi sa spracúvania ich osobných údajov a uplatňovania ich práv podľa tohto nariadenia a podľa nariadenia (ES) č. 45/2001.

5. Kolégium prijme vykonávacie predpisy týkajúce sa zodpovednej osoby. Tieto vykonávacie predpisy sa týkajú najmä výberového konania na miesto zodpovednej osoby a jej odvolania, úloh, povinností, právomocí a záruk jej nezávislosti.

6. Európska prokuratúra poskytne zodpovednej osobe zamestnancov a zdroje potrebné na vykonávanie jej úloh.

7. Zodpovedná osoba a jej pridelení zamestnanci podliehajú povinnosti zachovávať dôvernosť v súlade s článkom 108.

Článok 79

Úlohy zodpovednej osoby

1. Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, zodpovedná osoba má predovšetkým tieto úlohy:

a) nezávislé zabezpečovanie dodržiavania ustanovení tohto nariadenia a nariadenia (ES) č. 45/2001, ktoré sa týkajú ochrany údajov, ako aj príslušných ustanovení o ochrane údajov uvedených vo vnútornom rokovacom poriadku Európskou prokuratúrou; zahŕňa to sledovanie súladu s týmto nariadením, s ostatnými právnymi predpismi Únie alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi týkajúcimi sa ochrany osobných údajov a s politikami Európskej prokuratúry v súvislosti s ochranou osobných údajov vrátane rozdelenia povinností, zvyšovania povedomia a odbornej prípravy zamestnancov, ktorí sú zapojení do spracovateľských operácií, a súvisiacich auditov;

b) poskytovanie informácií a poradenstva Európskej prokuratúre a zamestnancom, ktorí vykonávajú spracúvanie, o ich povinnostiach podľa tohto nariadenia a iných právnych predpisov Únie alebo členských štátov týkajúcich sa ochrany údajov;

c) poskytovanie poradenstva na požiadanie, pokiaľ ide o posúdenie vplyvu na ochranu údajov a sledovanie jeho vykonávania podľa článku 71;

d) zabezpečenie toho, aby vedenie písomných záznamov o prenose a prijímaní osobných údajov bolo v súlade s ustanoveniami, ktoré sa majú ustanoviť vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry;

e) spolupráca so zamestnancami Európskej prokuratúry zodpovednými za pracovné postupy, odbornú prípravu a poradenstvo v oblasti spracúvania údajov;

▼B

f) spolupráca s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov;

g) zabezpečenie toho, aby dotknuté osoby boli informované o svojich právach podľa tohto nariadenia;

h) plnenie úlohy kontaktného miesta pre európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa spracúvania vrátane vedenia predchádzajúcej konzultácie uvedenej v článku 72 a podľa potreby aj konzultácie v akýchkoľvek iných veciach;

i) vypracúvanie výročných správ a ich predkladanie hlavnému európskemu prokurátorovi a európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

2. Zodpovedná osoba vykonáva funkcie ustanovené v nariadení (ES) č. 45/2001, pokiaľ ide o administratívne osobné údaje.

3. Zodpovedná osoba a zamestnanci Európskej prokuratúry, ktorí zodpovednej osobe pomáhajú pri plnení jej povinností, majú prístup k osobným údajom spracúvaným Európskou prokuratúrou a do jej priestorov v rozsahu potrebnom na plnenie svojich úloh.

4. Ak úradník pre ochranu údajov usúdi, že ustanovenia nariadenia (ES) č. 45/2001 týkajúce sa spracúvania administratívnych osobných údajov alebo ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa spracúvania operatívnych osobných údajov sa nedodržiavajú, informuje o tom hlavného európskeho prokurátora a požiada ho, aby nedodržiavanie v určenej lehote napravil. Pokiaľ hlavný európsky prokurátor v stanovenej lehote nenapraví nedodržiavanie predpisov týkajúcich sa spracúvania údajov, zodpovedná osoba postúpi záležitosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.

Článok 80

Všeobecné zásady prenosu operatívnych osobných údajov

1. Európska prokuratúra môže uskutočňovať prenosy operatívnych osobných údajov do tretej krajiny alebo ich prenosy medzinárodnej organizácii za predpokladu, že sú splnené ostatné ustanovenia tohto nariadenia, najmä článku 53, len v prípade, ak sú splnené podmienky stanovené v článkoch 80 až 83, a to:

a) prenos je potrebný na vykonávanie úloh Európskej prokuratúry;

b) operatívne osobné údaje sa prenášajú prevádzkovateľovi v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii, ktorý, respektíve ktorá je orgánom príslušným na účely stanovené v článku 104;

c) ak prenos operatívnych osobných údajov, ktoré sa majú prenášať v súlade s týmto článkom, alebo ich sprístupnenie Európskej prokuratúre uskutočnil členský štát Európskej únie, Európska prokuratúra musí získať predchádzajúce povolenie na prenos zo strany príslušného orgánu tohto členského štátu Európskej únie v súlade s jeho vnútroštátnym právom, pokiaľ tento členský štát Európskej únie neudelil toto povolenie na takýto prenos vo všeobecnosti alebo za osobitných podmienok;

d) Komisia podľa článku 81 rozhodla, že dotknutá tretia krajina alebo medzinárodná organizácia zaručuje primeranú úroveň ochrany, alebo v prípade, že neexistuje takéto rozhodnutie o primeranosti, ak sa uvedú alebo existujú primerané záruky podľa článku 82, alebo v prípade, že neexistuje rozhodnutie o primeranosti ani takéto primerané záruky, uplatňujú sa výnimky pre osobitné situácie podľa článku 83 a

▼B

e) v prípade, že tretia krajina alebo medzinárodná organizácia vykoná následný prenos do ďalšej tretej krajiny alebo ďalšej medzinárodnej organizácii, Európska prokuratúra vyzve tretiu krajinu alebo medzinárodnú organizáciu, aby získala predchádzajúce povolenie na následný prenos, ktoré Európska prokuratúra môže poskytnúť len po náležitom zohľadnení všetkých relevantných faktorov vrátane závažnosti trestného činu, účelu, na ktorý sa operatívne osobné údaje pôvodne preniesli, a úrovne ochrany operatívnych osobných údajov v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii, do ktorej sa osobné údaje následne prenášajú.

2. Európska prokuratúra môže uskutočniť prenos operatívnych osobných údajov bez predchádzajúceho povolenia členského štátu Európskej únie podľa odseku 1 písm. c), len ak je prenos operatívnych osobných údajov nevyhnutný na zabránenie bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti členského štátu Európskej únie alebo tretej krajiny, alebo základných záujmov členského štátu Európskej únie a predchádzajúce povolenie nie je možné získať včas. Orgán zodpovedný za vydanie predchádzajúceho povolenia musí byť informovaný bezodkladne.

3. Prenos operatívnych osobných údajov, ktoré boli získané od Európskej prokuratúry, do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii členským štátom Európskej únie alebo inštitúciou, orgánom, úradom alebo agentúrou Únie sa zakazuje. To neplatí v prípadoch, keď Európska prokuratúra taký prenos povolila, a to po náležitom zohľadnení všetkých relevantných faktorov vrátane závažnosti trestného činu, účelu, na ktorý sa operatívne osobné údaje pôvodne preniesli, a úrovne ochrany operatívnych osobných údajov v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii, do ktorej sa osobné údaje prenášajú. Táto povinnosť získať predchádzajúce povolenie od Európskej prokuratúry sa nevzťahuje na prípady, ktoré sa postúpili príslušným vnútroštátnym orgánom v súlade s článkom 34.

4. Články 80 až 83 sa uplatňujú s cieľom zabezpečiť, aby sa neohrozila úroveň ochrany fyzických osôb zaručená týmto nariadením a právom Únie.

Článok 81

Prenosy na základe rozhodnutia o primeranosti

Európska prokuratúra môže uskutočniť prenos operatívnych osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, ak Komisia v súlade s článkom 36 smernice (EÚ) 2016/680 rozhodla, že tretia krajina, územie alebo jeden či viaceré určené sektory v danej tretej krajine alebo predmetná medzinárodná organizácia zaručujú primeranú úroveň ochrany.

Článok 82

Prenosy vyžadujúce primerané záruky

1. Ak neexistuje rozhodnutie o primeranosti, Európska prokuratúra môže uskutočniť prenos operatívnych osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, ak:

a) sú v právne záväznom akte poskytnuté primerané záruky ochrany operatívnych osobných údajov, alebo

b) Európska prokuratúra posúdila všetky okolnosti prenosu operatívnych osobných údajov a dospela k záveru, že existujú primerané záruky ochrany operatívnych osobných údajov.

▼B

2. Európska prokuratúra informuje európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov o kategóriách prenosov podľa odseku 1 písm. b).

3. Ak sa prenos uskutočňuje na základe odseku 1 písm. b), musí sa takýto prenos zdokumentovať, pričom dokumentácia sa na žiadosť sprístupní európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a uvedie sa v nej dátum a čas prenosu a informácie o prijímajúcom príslušnom orgáne, o odôvodnení prenosu a o prenášaných operatívnych osobných údajoch.

Článok 83

Výnimky pre osobitné situácie

1. Ak neexistuje rozhodnutie o primeranosti alebo ak neexistujú primerané záruky podľa článku 82, Európska prokuratúra môže uskutočniť prenos operatívnych osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii len pod podmienkou, že prenos je nevyhnutný:

a) na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej osoby či inej osoby;

b) na zabezpečenie oprávnených záujmov dotknutej osoby;

c) na to, aby sa predišlo bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti členského štátu Európskej únie alebo tretej krajiny alebo

d) v konkrétnych veciach na plnenie úloh Európskej prokuratúry, pokiaľ Európska prokuratúra neurčí, že základné práva a slobody dotknutej osoby prevažujú nad verejným záujmom na prenose.

2. Ak sa prenos uskutočňuje na základe odseku 1, musí sa takýto prenos zdokumentovať, pričom dokumentácia sa na žiadosť sprístupní európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a uvedie sa v nej dátum a čas prenosu a informácie o prijímajúcom príslušnom orgáne, o odôvodnení prenosu a o prenášaných operatívnych osobných údajoch.

Článok 84

Prenosy operatívnych osobných údajov príjemcom usadeným v tretích krajinách

1. Odchylne od článku 80 ods. 1 písm. b) a bez toho, aby bola dotknutá akákoľvek medzinárodná dohoda uvedená v odseku 2 tohto článku, môže Európska prokuratúra v jednotlivých a osobitných prípadoch vykonať prenos operatívnych osobných údajov priamo príjemcom usadeným v tretích krajinách len vtedy, keď sú dodržané ostatné ustanovenia tejto kapitoly a splnené všetky tieto podmienky:

a) prenos je úplne nevyhnutný na plnenie jej úloh, ako sa stanovuje v tomto nariadení na účely stanovené v článku 49 ods. 1;

b) Európska prokuratúra určí, že žiadne základné práva a slobody dotknutej osoby neprevažujú nad verejným záujmom, z ktorého v danom prípade vyplynula nevyhnutnosť prenosu;

c) Európska prokuratúra sa domnieva, že prenos orgánu, ktorý je v tretej krajine príslušný na účely uvedené v článku 49 ods. 1, je neefektívny alebo nevhodný, najmä preto, že prenos nemožno dosiahnuť v primeranom čase;

▼B

d) orgán, ktorý je v tretej krajine príslušný na účely uvedené v článku 49 ods. 1, je bez zbytočného odkladu informovaný, okrem prípadov, ak je takéto opatrenie neúčinné alebo nevhodné;

e) Európska prokuratúra informuje príjemcu o konkrétnom účele alebo účeloch, na ktoré má príjemca tieto operatívne osobné údaje výlučne spracúvať, ak je takéto spracúvanie nevyhnutné.

2. Medzinárodná dohoda uvedená v odseku 1 je dvojstranná alebo mnohostranná medzinárodná dohoda platná medzi Úniou a tretími krajinami v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce.

3. Ak sa prenos uskutočňuje na základe odseku 1, musí sa takýto prenos zdokumentovať, pričom dokumentácia sa na žiadosť musí sprístupniť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a uvedie sa v nej dátum a čas prenosu a informácie o prijímajúcom príslušnom orgáne, o odôvodnení prenosu a o prenášaných operatívnych osobných údajoch.

Článok 85

Dozor vykonávaný európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

1. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov je zodpovedný za sledovanie a zabezpečenie uplatňovania ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb so zreteľom na spracúvanie operatívnych osobných údajov Európskou prokuratúrou a za poradenstvo poskytované Európskej prokuratúre a dotknutým osobám vo všetkých veciach týkajúcich sa spracúvania operatívnych osobných údajov. Na tento účel plní európsky dozorný úradník pre ochranu údajov úlohy stanovené v odseku 2 tohto článku, vykonáva právomoci udelené v odseku 3 tohto článku a spolupracuje s vnútroštátnymi dozornými orgánmi v súlade s článkom 87.

2. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov má podľa tohto nariadenia tieto povinnosti:

a) pojednáva o sťažnostiach a vyšetruje ich a o výsledku v primeranej lehote informuje dotknutú osobu;

b) vykonáva vyšetrovania buď z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti a o výsledku v primeranej lehote informuje dotknuté osoby;

c) sleduje a zabezpečuje uplatňovanie ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa ochrany fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním operatívnych osobných údajov zo strany Európskej prokuratúry;

d) poskytuje z vlastného podnetu alebo na základe konzultácie poradenstvo Európskej prokuratúre vo všetkých otázkach súvisiacich so spracúvaním operatívnych osobných údajov, a to najmä pred tým, než Európska prokuratúra vypracuje vnútorné predpisy týkajúce sa ochrany základných práv a slobôd, pokiaľ ide o spracúvanie operatívnych osobných údajov.

3. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov môže podľa tohto nariadenia:

a) poskytnúť poradenstvo dotknutým osobám pri výkone ich práv;

b) postúpiť vec Európskej prokuratúre v prípade údajného porušenia ustanovení upravujúcich spracúvanie operatívnych osobných údajov a prípadne navrhnúť opatrenia na nápravu tohto porušenia a zlepšenie ochrany dotknutých osôb;

▼B

c) konzultovať s Európskou prokuratúrou v prípade, že sa žiadosti o uplatnenie určitých práv v súvislosti s operatívnymi osobnými údajmi zamietli v rozpore s článkami 56 až 62;

d) postúpiť vec Európskej prokuratúre;

e) nariadiť Európskej prokuratúre, aby vykonala opravu, výmaz alebo obmedzila spracúvanie operatívnych osobných údajov, ktoré spracúva Európska prokuratúra v rozpore s ustanoveniami, ktorými sa upravuje spracúvanie operatívnych osobných údajov, a aby takéto opatrenie oznámila tretím stranám, ktorým sa takéto údaje poskytli, pokiaľ to nezasahuje do vyšetrovaní a trestných stíhaní vedených Európskou prokuratúrou;

f) postúpiť vec za podmienok stanovených v zmluvách Súdnemu dvoru;

g) vstupovať do konaní pred Súdnym dvorom.

4. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov má prístup k operatívnym osobným údajom, ktoré spracúva Európska prokuratúra, a do jej priestorov v rozsahu potrebnom na plnenie jeho úloh.

5. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vypracúva výročnú správu o činnostiach dozoru nad Európskou prokuratúrou.

Článok 86

Služobné tajomstvo európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

Na európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov a zamestnancov sa počas funkčného obdobia aj po jeho uplynutí vzťahuje povinnosť zachovávať vo vzťahu k všetkým dôverným informáciám služobné tajomstvo, o ktorých sa dozvedeli počas výkonu služobných povinností.

Článok 87

Spolupráca medzi európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov a vnútroštátnymi dozornými orgánmi

1. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov úzko spolupracuje s vnútroštátnymi dozornými orgánmi, pokiaľ ide o konkrétne otázky, ktoré si vyžadujú zapojenie na vnútroštátnej úrovni, a to najmä keď európsky dozorný úradník pre ochranu údajov alebo vnútroštátny dozorný orgán zistí veľké nezrovnalosti medzi postupmi členských štátov Európskej únie alebo zistí potenciálne nezákonné prenosy s použitím komunikačných kanálov Európskej prokuratúry, alebo v súvislosti s otázkami predloženými jedným alebo viacerými vnútroštátnymi dozornými orgánmi, ktoré sa týkajú vykonávania a výkladu tohto nariadenia.

2. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov a vnútroštátne dozorné orgány zodpovedné za dozor nad ochranou údajov si môžu v prípadoch uvedených v odseku 1 v rámci svojich právomocí podľa potreby vymieňať relevantné informácie a pomáhať si navzájom pri vykonávaní auditov a inšpekcií, skúmať ťažkosti s výkladom alebo uplatňovaním tohto nariadenia, študovať problémy spojené s vykonávaním nezávislého dozoru alebo s výkonom práv dotknutých osôb, vypracúvať harmonizované návrhy spoločných riešení akýchkoľvek problémov a podporovať informovanosť o právach na ochranu údajov.

▼B

3. Úlohy stanovené v článku 51 smernice (EÚ) 2016/680, pokiaľ ide o záležitosti patriace do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, najmä tie, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku, plní aj Európsky výbor pre ochranu údajov zriadený nariadením (EÚ) 2016/679.

Článok 88

Právo podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov

1. Každá dotknutá osoba má právo podať sťažnosť európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov, ak sa domnieva, že spracúvanie operatívnych osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, zo strany Európskej prokuratúry je v rozpore s týmto nariadením.

2. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov informuje dotknutú osobu o pokroku a výsledku sťažnosti vrátane možnosti uplatnenia opravného prostriedku podľa článku 89.

Článok 89

Právo na súdne preskúmanie rozhodnutia európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

Žaloby proti rozhodnutiam európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov sa podávajú na Súdny dvor.

KAPITOLA IX

FINANČNÉ A PERSONÁLNE USTANOVENIA

ODDIEL 1

Finančné ustanovenia

Článok 90

Finančné aspekty

1. Hlavný európsky prokurátor je zodpovedný za vypracúvanie rozhodnutí o zostavovaní rozpočtu a ich predkladanie kolégiu na schválenie.

2. Za plnenie rozpočtu Európskej prokuratúry je zodpovedný administratívny riaditeľ ako schvaľujúci úradník.

Článok 91

Rozpočet

1. Hlavný európsky prokurátor pripraví odhady príjmov a výdavkov Európskej prokuratúry na každý rozpočtový rok zodpovedajúci kalendárnemu roku na základe návrhu, ktorý vypracuje administratívny riaditeľ. Tieto odhady sa uvedú v rozpočte Európskej prokuratúry.

2. Rozpočet Európskej prokuratúry musí byť z hľadiska príjmov a výdavkov vyrovnaný.

▼B

3. Bez toho, aby boli dotknuté ďalšie zdroje, príjmy Európskej prokuratúry zahŕňajú:

a) príspevok od Únie zahrnutý do všeobecného rozpočtu Únie s výhradou odsekov 7 a 8;

b) poplatky za publikácie a ďalšie služby poskytnuté Európskou prokuratúrou.

4. Výdavky Európskej prokuratúry zahŕňajú odmeny hlavného európskeho prokurátora, európskych prokurátorov, európskych delegovaných prokurátorov, administratívneho riaditeľa a zamestnancov Európskej prokuratúry, administratívne výdavky, výdavky na infraštruktúru a operatívne výdavky.

5. Keď európski delegovaní prokurátori vykonávajú činnosť v rámci Európskej prokuratúry, príslušné výdavky, ktoré Európskej prokuratúre vznikli pri týchto činnostiach, sa považujú za operatívne výdavky Európskej prokuratúry.

Operatívne výdavky Európskej prokuratúry v zásade nezahŕňajú náklady súvisiace s vyšetrovacími opatreniami, ktoré vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, ani náklady na právnu pomoc. V rámci rozpočtu prokuratúry však zahŕňajú určité náklady súvisiace s jej vyšetrovacími a stíhacími činnosťami, ako sa uvádza v odseku 6.

Operatívne výdavky zahŕňajú aj náklady na zriadenie systému správy prípadov, odborné vzdelávanie, služobné cesty a preklady potrebné na vnútorné fungovanie Európskej prokuratúry, ako sú napríklad preklady pre stálu komoru.

6. Ak sa v mene Európskej prokuratúry realizuje mimoriadne nákladné vyšetrovacie opatrenie, európski delegovaní prokurátori môžu z vlastného podnetu alebo na základe odôvodnenej žiadosti príslušných vnútroštátnych orgánov konzultovať so stálou komorou, či by náklady na vyšetrovacie opatrenie mohla čiastočne pokryť Európska prokuratúra. Takéto konzultácie nesmú spôsobiť prieťahy vo vyšetrovaní.

Stála komora môže po konzultácii s administratívnym riaditeľom a na základe proporcionality opatrenia vykonaného za špecifických okolností a na základe mimoriadnej povahy nákladov, ktoré s ním súvisia, rozhodnúť prijať alebo zamietnuť žiadosť v súlade s pravidlami o posudzovaní týchto kritérií, ktoré sa stanovia vo vnútornom rokovacom poriadku Európskej prokuratúry. Administratívny riaditeľ následne na základe dostupných finančných zdrojov rozhodne o výške grantu, ktorý sa má udeliť. Administratívny riaditeľ o rozhodnutí o tejto sume bezodkladne informuje konajúceho európskeho delegovaného prokurátora.

7. V súlade s článkom 332 ZFEÚ znášajú výdavky Európskej prokuratúry uvedené v odsekoch 4 a 5 tohto článku členské štáty. Členským štátom Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, sa poskytne úprava podľa článku 11 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 609/2014 ([1]).

8. Odsek 7 sa nevzťahuje na administratívne náklady, ktoré vznikajú inštitúciám Únie v dôsledku vykonávania posilnenej spolupráce na účely zriadenia Európskej prokuratúry.

([1]) Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 609/2014 z 26. mája 2014 o metódach a postupe sprístupňovania tradičných vlastných zdrojov a vlastného zdroja založeného na DPH a HND a o opatreniach na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť (Ú. v. EÚ L 168, 7.6.2014, s. 39).

▼B

Článok 92

Zostavenie rozpočtu

1. Hlavný európsky prokurátor pripraví každý rok predbežný návrh odhadu príjmov a výdavkov Európskej prokuratúry na nasledujúci rozpočtový rok na základe návrhu, ktorý vypracuje administratívny riaditeľ. Hlavný európsky prokurátor zašle tento predbežný návrh kolégiu na schválenie.

2. Predbežný návrh odhadu príjmov a výdavkov Európskej prokuratúry sa zašle Komisii do 31. januára každého roka. Európska prokuratúra zašle Komisii každoročne do 31. marca konečný návrh odhadu, ktorý zahŕňa návrh plánu pracovných miest.

3. Komisia zašle výkaz s odhadmi Európskemu parlamentu a Rade (ďalej len „rozpočtový orgán“) spolu s návrhom všeobecného rozpočtu Únie.

4. Komisia na základe výkazu s odhadmi zahrnie do návrhu všeobecného rozpočtu Únie odhady, ktoré považuje za potrebné pre plán pracovných miest, ako aj výšku príspevku požadovaného zo všeobecného rozpočtu, a tento návrh predloží rozpočtovému orgánu v súlade s článkami 313 a 314 ZFEÚ.

5. Rozpočtové prostriedky určené ako príspevok zo všeobecného rozpočtu Únie Európskej prokuratúre schvaľuje rozpočtový orgán.

6. Plán pracovných miest Európskej prokuratúry prijíma rozpočtový orgán.

7. Kolégium schváli rozpočet Európskej prokuratúry na návrh hlavného európskeho prokurátora. Konečným sa stáva po konečnom prijatí všeobecného rozpočtu Únie. Ak je to potrebné, upraví sa v súlade s postupom na prijatie pôvodného rozpočtu.

8. V prípade akýchkoľvek stavebných projektov, ktoré môžu významne ovplyvniť rozpočet Európskej prokuratúry, sa uplatňuje článok 88 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1271/2013 ([1]).

Článok 93

Plnenie rozpočtu

1. Administratívny riaditeľ, ktorý koná ako schvaľujúci úradník Európskej prokuratúry, plní jej rozpočet na svoju vlastnú zodpovednosť a v medziach povolených v rozpočte.

2. Administratívny riaditeľ zasiela každý rok rozpočtovému orgánu všetky informácie o výsledkoch všetkých postupov hodnotenia.

Článok 94

Predkladanie účtovnej závierky a absolutórium

1. Účtovník Európskej prokuratúry zašle predbežnú účtovnú závierku za rozpočtový rok (rok N) do 1. marca po ukončení každého rozpočtového roka (rok N+1) účtovníkovi Komisie a Dvoru audítorov.

([1]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1271/2013 z 30. septembra 2013 o rámcovom nariadení o rozpočtových pravidlách pre subjekty uvedené v článku 208 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 328, 7.12.2013, s. 42).

▼B

2. Európska prokuratúra predloží do 31. marca po ukončení každého rozpočtového roka správu o rozpočtovom a finančnom hospodárení Európskemu parlamentu, Rade a Dvoru audítorov.

3. Účtovník Komisie zašle do 31. marca po ukončení každého rozpočtového roka predbežnú účtovnú závierku Európskej prokuratúry konsolidovanú s účtovnou závierkou Komisie Dvoru audítorov.

4. V súlade s článkom 148 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 Dvor audítorov predloží svoje pripomienky k predbežnej účtovnej závierke Európskej prokuratúry najneskôr do 1. júna nasledujúceho roku.

5. Po doručení pripomienok Dvora audítorov k predbežnej účtovnej závierke Európskej prokuratúry podľa článku 148 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 vypracuje účtovník Európskej prokuratúry konečnú účtovnú závierku na svoju vlastnú zodpovednosť a predloží ju kolégiu na zaujatie stanoviska.

6. Účtovník Európskej prokuratúry zašle do 1. júla po ukončení každého rozpočtového roka konečnú účtovnú závierku spolu so stanoviskom kolégia podľa odseku 5 Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov.

7. Konečná účtovná závierka Európskej prokuratúry sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* do 15. novembra roku, ktorý nasleduje po každom rozpočtovom roku.

8. Administratívny riaditeľ zašle Dvoru audítorov odpoveď na jeho pripomienky najneskôr do 30. septembra po každom rozpočtovom roku. Administratívny riaditeľ zároveň zašle túto odpoveď aj Komisii.

9. Administratívny riaditeľ predkladá Európskemu parlamentu na jeho žiadosť všetky informácie potrebné na bezproblémové uplatnenie postupu udelenia absolutória za daný rozpočtový rok, ako sa ustanovuje v článku 109 ods. 3 delegovaného nariadenia (EÚ) č. 1271/2013.

10. Európsky parlament na odporúčanie Rady uznášajúcej sa kvalifikovanou väčšinou udelí do 15. mája roka N+2 administratívnemu riaditeľovi absolutórium za plnenie rozpočtu za rok N.

Článok 95

Rozpočtové pravidlá

Hlavný európsky prokurátor na základe návrhu administratívneho riaditeľa vypracuje návrh rozpočtových pravidiel Európskej prokuratúry. Tieto pravidlá prijme kolégium po porade s Komisiou. Rozpočtové pravidlá sa nesmú odchyľovať od pravidiel uvedených v delegovanom nariadení (EÚ) č. 1271/2013 okrem prípadov, keď je takáto odchýlka špecificky potrebná na prevádzku Európskej prokuratúry a Komisia s ňou vopred súhlasila.

ODDIEL 2

Personálne ustanovenia

Článok 96

Všeobecné ustanovenia

1. Na hlavného európskeho prokurátora a európskych prokurátorov, európskych delegovaných prokurátorov, administratívneho riaditeľa a zamestnancov Európskej prokuratúry sa vzťahuje služobný poriadok a podmienky zamestnávania, ako aj pravidlá prijaté na základe dohody medzi inštitúciami Únie na účely uplatňovania služobného poriadku a podmienok zamestnávania, ak sa v tomto nariadení neustanovuje inak.

▼B

Hlavný európsky prokurátor a európski prokurátori sú zamestnaní ako dočasní zamestnanci Európskej prokuratúry podľa článku 2 písm. a) podmienok zamestnávania.

2. Nábor zamestnancov Európskej prokuratúry sa uskutočňuje v súlade s pravidlami a predpismi, ktoré sa vzťahujú na úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie.

3. Právomoci zverené menovaciemu orgánu na základe služobného poriadku a podmienok zamestnávania týkajúce sa uzatvárania pracovných zmlúv vykonáva kolégium. Kolégium môže tieto právomoci vo vzťahu k zamestnancom Európskej prokuratúry delegovať na administratívneho riaditeľa. Delegovanie právomocí uvedené v tomto odseku sa nevzťahuje na hlavného európskeho prokurátora, európskych prokurátorov, európskych delegovaných prokurátorov ani na administratívneho riaditeľa.

4. Kolégium prijme vhodné predpisy na vykonanie služobného poriadku a podmienok zamestnávania v súlade s článkom 110 služobného poriadku. Kolégium v rámci programového dokumentu prijme tiež plán personálnych zdrojov.

5. Na Európsku prokuratúru a jej zamestnancov sa vzťahuje Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie.

6. Európski delegovaní prokurátori sú zamestnaní ako osobitní poradcovia v súlade s článkami 5, 123 a 124 podmienok zamestnávania. Príslušné vnútroštátne orgány pomáhajú európskym delegovaným prokurátorom pri plnení ich úloh vyplývajúcich z tohto nariadenia a zdržiavajú sa krokov či politík, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť kariéru alebo postavenie uvedených prokurátorov vo vnútroštátnom systéme prokuratúry. Príslušné vnútroštátne orgány predovšetkým poskytujú európskym delegovaným prokurátorom zdroje a vybavenie nevyhnutne potrebné na plnenie ich úloh vyplývajúcich z tohto nariadenia a zaisťujú úplné začlenenie týchto prokurátorov do vnútroštátnych úradov oprávnených na trestné stíhanie. Zabezpečia sa primerané opatrenia, aby zostali zachované práva európskych delegovaných prokurátorov týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, dôchodku a poistného krytia v rámci vnútroštátneho systému. Tiež sa zabezpečí, aby celková odmena európskeho delegovaného prokurátora nebola nižšia než tá, ktorú by mal, ak by zostal len vnútroštátnym prokurátorom. Zodpovednosť za všeobecné pracovné podmienky a pracovisko európskych delegovaných prokurátorov nesú príslušné vnútroštátne justičné orgány.

7. Európski prokurátori a európski delegovaní prokurátori nesmú pri výkone svojich vyšetrovacích a stíhacích právomocí dostávať žiadne iné príkazy, usmernenia alebo pokyny, než sú vyslovene stanovené v článku 6.

Článok 97

Dočasní zamestnanci a zmluvní zamestnanci

1. Dočasným zamestnancom zamestnaným podľa článku 2 písm. a) podmienok zamestnávania v inštitúciách, orgánoch, úradoch alebo agentúrach Únie, ktorých Európska prokuratúra zamestná na základe zmluvy uzavretej najneskôr rok po začatí fungovania Európskej prokuratúry v súlade s rozhodnutím uvedeným v článku 120 ods. 2, sa ponúkne zmluva podľa článku 2 písm. f) podmienok zamestnávania, pričom bez toho, aby bola dotknutá potreba dodržať povinnosti vyplývajúce z podmienok zamestnávania, zostanú všetky ostatné podmienky zmluvy nezmenené. Na týchto dočasných zamestnancov sa hľadí, akoby od začiatku boli zamestnaní v Európskej prokuratúre.

▼B

2. Zmluvným zamestnancom zamestnaným podľa článku 3a alebo 3b podmienok zamestnávania v inštitúciách Únie, ktorých Európska prokuratúra zamestná na základe zmluvy uzavretej najneskôr rok po začatí fungovania Európskej prokuratúry v súlade s rozhodnutím uvedeným v článku 120 ods. 2, sa ponúkne zmluva podľa článku 3a podmienok zamestnávania, pričom všetky ostatné podmienky zmluvy zostanú nezmenené. Na týchto zmluvných zamestnancov sa hľadí, akoby od začiatku boli zamestnaní v Európskej prokuratúre.

3. Dočasným zamestnancom zamestnaným podľa článku 2 písm. f) podmienok zamestnávania a zmluvným zamestnancom zamestnaným podľa článku 3a podmienok zamestnávania v inštitúciách, orgánoch, úradoch alebo agentúrach Únie, ktorých Európska prokuratúra zamestná na základe zmluvy uzavretej najneskôr rok po začatí fungovania Európskej prokuratúry v súlade s rozhodnutím uvedeným v článku 120 ods. 2, sa ponúkne zmluva za rovnakých podmienok. Na uvedených zamestnancov sa hľadí, akoby od začiatku boli zamestnaní v Európskej prokuratúre.

Článok 98

Vyslaní národní experti a ostatný personál

1. Európska prokuratúra môže popri vlastných zamestnancoch využívať vyslaných národných expertov alebo iné osoby, ktoré sú jej dané k dispozícii, ale ktoré Európska prokuratúra nezamestnáva. Vyslaní národní experti sú pri plnení úloh súvisiacich s funkciami Európskej prokuratúry podriadení hlavnému európskemu prokurátorovi.

2. Kolégium prijme rozhodnutie, ktorým stanoví pravidlá vysielania národných expertov do Európskej prokuratúry alebo iných osôb, ktoré sú jej dané k dispozícii, ale ktoré Európska prokuratúra nezamestnáva.

KAPITOLA X

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA VZŤAHOV EURÓPSKEJ PROKURATÚRY S JEJ PARTNERMI

Článok 99

Spoločné ustanovenia

1. Pokiaľ je to potrebné na plnenie jej úloh, Európska prokuratúra môže nadviazať a udržiavať spoluprácu s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie v súlade s ich cieľmi, ako aj spoluprácu s orgánmi členských štátov Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, s orgánmi tretích krajín a medzinárodnými organizáciami.

2. Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, môže si Európska prokuratúra v súlade s článkom 111 priamo vymieňať akékoľvek informácie so subjektmi uvedenými v odseku 1 tohto článku, ak sú relevantné pre plnenie jej úloh.

3. Na účely stanovené v odsekoch 1 a 2 môže Európska prokuratúra uzavrieť dohody o spolupráci so subjektmi uvedenými v odseku 1. Tieto dohody o spolupráci sú technickej a/alebo operatívnej povahy a ich cieľom je najmä uľahčenie spolupráce a výmeny informácií medzi ich zmluvnými stranami. Dohody o spolupráci nesmú byť základom umožňujúcim výmenu osobných údajov ani mať právne záväzné účinky pre Úniu alebo jej členské štáty.

▼B

Článok 100

Vzťahy s Eurojustom

1. Európska prokuratúra nadviaže a udržiava úzke vzťahy s Eurojustom založené na vzájomnej spolupráci v rámci ich mandátov a na rozvoji ich vzájomných operatívnych, administratívnych a riadiacich vzťahov, ako sú vymedzené v tomto článku. Na tento účel sa budú hlavný európsky prokurátor a predseda Eurojustu pravidelne stretávať s cieľom diskutovať o otázkach spoločného záujmu.

2. Pokiaľ ide o operatívne záležitosti, Európska prokuratúra môže zapojiť Eurojust do svojich činností týkajúcich sa cezhraničných prípadov, a to formou:

a) výmeny informácií, vrátane osobných údajov, týkajúcich sa jej vyšetrovaní v súlade s príslušnými ustanoveniami tohto nariadenia;

b) vyzvania Eurojustu alebo jeho príslušných národných členov na poskytnutie pomoci pri zasielaní jej rozhodnutí alebo žiadostí o vzájomnú právnu pomoc v trestných veciach do tých členských štátov Európskej únie, ktoré sú členmi Eurojustu, ale ktoré sa nezúčastňujú na zriadení Európskej prokuratúry, ako aj do tretích krajín, a pri vykonávaní týchto rozhodnutí a vybavovaní týchto žiadostí v uvedených členských štátoch Európskej únie a tretích krajinách.

3. Európska prokuratúra má nepriamy prístup k informáciám uchovávaným v systéme správy prípadov Eurojustu na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie. Vždy, keď sa zistí zhoda medzi údajmi zadanými do systému správy prípadov Európskou prokuratúrou a údajmi, ktoré má v držbe Eurojust, oznámi sa to Eurojustu a Európskej prokuratúre, ako aj členskému štátu Európskej únie, ktorý dané údaje poskytol Eurojustu. Európska prokuratúra prijme vhodné opatrenia, aby Eurojustu umožnila prístup k informáciám vo svojom systéme správy prípadov na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie.

4. Európska prokuratúra sa môže opierať o podporu a zdroje administratívy Eurojustu. Eurojust môže na tento účel poskytovať Európskej prokuratúre služby spoločného záujmu. Podrobnosti sa upravia prostredníctvom dohody.

Článok 101

Vzťahy s úradom OLAF

1. Európska prokuratúra nadviaže a udržiava úzke vzťahy s úradom OLAF založené na vzájomnej spolupráci v rámci ich mandátov a na výmene informácií. Cieľom týchto vzťahov je predovšetkým zabezpečiť využívanie všetkých dostupných prostriedkov na ochranu finančných záujmov Únie prostredníctvom komplementárnosti a podpory, ktorú OLAF poskytuje Európskej prokuratúre.

2. Bez toho, aby boli dotknuté kroky podľa odseku 3, OLAF v prípadoch, keď Európska prokuratúra vedie vyšetrovanie trestného činu podľa tohto nariadenia, nezačne žiadne súbežné administratívne vyšetrovanie pre tie isté skutky.

3. Európska prokuratúra môže počas vyšetrovania požiadať OLAF, aby v súlade so svojím mandátom podporil alebo doplnil jej činnosť najmä tým, že:

a) poskytne informácie, analýzy (vrátane forenzných analýz), odbornú a operatívnu podporu;

▼B

b) uľahčí koordináciu konkrétnych úkonov príslušných vnútroštátnych správnych orgánov a orgánov Únie;

c) vedie administratívne vyšetrovania.

4. Európska prokuratúra môže úradu OLAF poskytnúť relevantné informácie o prípadoch s cieľom umožniť mu zvážiť vhodné administratívne kroky v súlade s jeho mandátom, ak rozhodla, že nebude viesť vyšetrovanie alebo vec odmietla.

5. Európska prokuratúra má nepriamy prístup k informáciám uchovávaným v systéme správy prípadov úradu OLAF na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie. Vždy, keď sa zistí zhoda medzi údajmi zadanými do systému správy prípadov Európskou prokuratúrou a údajmi, ktoré má v držbe OLAF, oznámi sa táto skutočnosť úradu OLAF aj Európskej prokuratúre. Európska prokuratúra prijme vhodné opatrenia, aby úradu OLAF umožnila prístup k informáciám vo svojom systéme správy prípadov na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie.

Článok 102

Vzťahy s Europolom

1. Európska prokuratúra nadviaže a udržiava úzke vzťahy s Europolom. Na tento účel uzatvoria dohodu o spolupráci, v ktorej sa stanovia spôsoby svojej vzájomnej spolupráce.

2. Ak to je potrebné na účely vyšetrovania, je Európska prokuratúra oprávnená získať na základe žiadosti všetky relevantné informácie týkajúce sa akéhokoľvek trestného činu patriaceho do jej právomoci, ktoré má v držbe Europol, a môže Europol požiadať, aby určitému vyšetrovaniu vedenému Európskou prokuratúrou poskytol analytickú podporu.

Článok 103

Vzťahy s inými inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie

1. Európska prokuratúra nadviaže a udržiava vzťahy spolupráce s Komisiou na účely ochrany finančných záujmov Únie. Na tento účel uzatvoria dohodu, v ktorej sa stanovia spôsoby ich vzájomnej spolupráce.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté riadne vedenie a dôvernosť jej vyšetrovaní, Európska prokuratúra bezodkladne poskytne dotknutej inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie a iným dotknutým obetiam dostatočné informácie, aby im umožnila prijať potrebné opatrenia, najmä:

a) administratívne opatrenia na tieto účely, napríklad preventívne opatrenia na ochranu finančných záujmov Únie. Európska prokuratúra môže inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie odporučiť konkrétne opatrenia;

b) vstúpiť do konania ako poškodený;

c) opatrenia na účely administratívneho vymáhania súm dlžných rozpočtu Únie alebo disciplinárneho konania.

▼B

Článok 104

Vzťahy s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami

1. Dohody o spolupráci s orgánmi tretích krajín a medzinárodnými organizáciami uvedené v článku 99 ods. 3 sa môžu predovšetkým týkať výmeny strategických informácií a vysielania styčných dôstojníkov do Európskej prokuratúry.

2. Európska prokuratúra môže po dohode s dotknutými príslušnými orgánmi určiť kontaktné miesta v tretích krajinách s cieľom zjednodušiť spoluprácu podľa operatívnych potrieb Európskej prokuratúry.

3. Medzinárodné dohody s jednou alebo viacerými tretími krajinami, ktoré Únia podľa článku 218 ZFEÚ uzavrela v oblasti patriacej do právomoci Európskej prokuratúry alebo ku ktorým pristúpila, napríklad medzinárodné dohody o spolupráci v trestných veciach medzi Európskou prokuratúrou a uvedenými tretími krajinami, sú pre Európsku prokuratúru záväzné.

4. Ak neexistuje dohoda podľa odseku 3, členské štáty, ak je to podľa relevantnej mnohostrannej medzinárodnej dohody možné a s výhradou súhlasu tretej krajiny, uznajú a, ak je to relevantné, oznámia Európsku prokuratúru ako príslušný orgán na účely vykonávania mnohostranných medzinárodných dohôd o právnej pomoci v trestných veciach, ktoré uzavreli, a to aj prostredníctvom zmeny týchto dohôd, ak to je potrebné a možné.

Členské štáty tiež môžu oznámiť Európsku prokuratúru ako príslušný orgán na účely vykonávania iných medzinárodných dohôd o právnej pomoci v trestných veciach, ktoré uzavreli, a to vrátane zmeny týchto dohôd.

5. Ak neexistuje dohoda podľa odseku 3 tohto článku ani uznanie podľa odseku 4 tohto článku, konajúci európsky delegovaný prokurátor môže v súlade s článkom 13 ods. 1 použiť právomoci vnútroštátneho prokurátora alebo člena súdnictva svojho členského štátu, aby orgány tretích krajín požiadal o právnu pomoc v trestných veciach na základe medzinárodných dohôd, ktoré daný členský štát uzavrel, alebo uplatniteľného vnútroštátneho práva a, ak to je potrebné, prostredníctvom príslušných vnútroštátnych orgánov. V takom prípade európsky delegovaný prokurátor informuje orgány tretích krajín o tom, že dôkazy získané na takom základe použije Európska prokuratúra na účely tohto nariadenia, a ak je to vhodné, usiluje sa získať od nich na to súhlas. V každom prípade je tretia krajina náležite informovaná, že konečným príjemcom odpovede na žiadosť je Európska prokuratúra.

Ak Európska prokuratúra nemôže vykonať svoje funkcie na základe relevantnej medzinárodnej dohody uvedenej v odseku 3 alebo 4 tohto článku, môže v konkrétnom prípade a v rámci svojej vecnej príslušnosti požiadať o právnu pomoc v trestných veciach aj orgány tretích krajín. Európska prokuratúra musí splniť podmienky, ktoré môžu uvedené orgány stanoviť, pokiaľ ide o používanie informácií, ktoré poskytli na uvedenom základe.

6. S výhradou ostatných ustanovení tohto nariadenia môže Európska prokuratúra na požiadanie poskytnúť príslušným orgánom tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám na účely vyšetrovania alebo použitia ako dôkazu vo vyšetrovaní trestných činov informácie alebo dôkazy, ktoré už má v držbe. Konajúci európsky delegovaný prokurátor po porade so stálou komorou rozhodne o každom takomto odovzdaní informácií alebo dôkazov v súlade s vnútroštátnym právom svojho členského štátu a v súlade s týmto nariadením.

7. Ak je potrebné požiadať o vydanie osoby, konajúci európsky delegovaný prokurátor môže požiadať príslušný orgán svojho členského štátu, aby vydal žiadosť o vydanie v súlade s uplatniteľnými zmluvami a/alebo vnútroštátnym právom.

▼B

Článok 105

Vzťahy s členskými štátmi, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry

1. Dohody o spolupráci s orgánmi členských štátov Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, uvedené v článku 99 ods. 3 sa môžu týkať predovšetkým výmeny strategických informácií a vysielania styčných dôstojníkov do Európskej prokuratúry.

2. Európska prokuratúra môže po dohode s dotknutými príslušnými orgánmi určiť kontaktné miesta v členských štátoch Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, s cieľom zjednodušiť spoluprácu podľa potrieb Európskej prokuratúry.

3. Ak neexistuje právny akt týkajúci sa spolupráce v trestných veciach a vydania medzi Európskou prokuratúrou a príslušnými orgánmi členských štátov Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry, členské štáty oznámia Európsku prokuratúru ako príslušný orgán na účely vykonávania uplatniteľných aktov Únie o justičnej spolupráci v trestných veciach v prípadoch patriacich do právomoci Európskej prokuratúry vo svojich vzťahoch s členskými štátmi Európskej únie, ktoré sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry.

KAPITOLA XI

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 106

Právne postavenie a podmienky fungovania

1. Európska prokuratúra má v každom členskom štáte právnu spôsobilosť, aká sa priznáva právnickým osobám podľa vnútroštátneho práva.

2. Potrebné podmienky týkajúce sa umiestnenia Európskej prokuratúry a priestorov, ktoré dalo k dispozícii Luxembursko, a osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú v uvedenom členskom štáte na členov kolégia, administratívneho riaditeľa a zamestnancov Európskej prokuratúry, ako aj na ich rodinných príslušníkov, sa stanovia v dohode o sídle, ktorá sa uzatvorí medzi Európskou prokuratúrou a Luxemburskom do dátumu, keď Európska prokuratúra prevezme plnenie úloh spojených s vyšetrovaním a trestným stíhaním, určeným v súlade s článkom 120 ods. 2.

Článok 107

Opatrenia týkajúce sa jazyka

1. Na akty uvedené v článkoch 21 a 114 tohto nariadenia sa vzťahuje nariadenie Rady (EHS) č. 1/58 ([1]).

2. O vnútornom jazykovom režime Európskej prokuratúry rozhodne kolégium dvojtretinovou väčšinou svojich členov.

([1]) Nariadenie Rady (EHS) č. 1/58 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 6.10.1958, s. 385).

▼B

3. Prekladateľské služby potrebné na administratívne fungovanie Európskej prokuratúry na ústrednej úrovni zabezpečuje Prekladateľské stredisko pre orgány Európskej únie, pokiaľ si naliehavosť záležitosti nevyžiada iné riešenie. Európski delegovaní prokurátori rozhodnú o podmienkach prekladania na účely vyšetrovania v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.

Článok 108

Utajenie a zachovávanie mlčanlivosti

1. Členovia kolégia, administratívny riaditeľ a zamestnanci Európskej prokuratúry, vyslaní národní experti a iné osoby, ktoré sú jej dané k dispozícii, ale ktoré Európska prokuratúra nezamestnáva, a európski delegovaní prokurátori sú vo vzťahu k informáciám, ktoré má v držbe Európska prokuratúra, povinní zachovávať dôvernosť v súlade s právnymi predpismi Únie.

2. Každá iná osoba, ktorá sa zúčastňuje na vykonávaní funkcií Európskej prokuratúry na vnútroštátnej úrovni alebo pri ňom asistuje, je povinná zachovávať dôvernosť podľa uplatniteľných ustanovení vnútroštátneho práva.

3. Povinnosť zachovávať dôvernosť sa na osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 vzťahuje aj po ich odchode z funkcie alebo rozviazaní pracovného pomeru a po ukončení činnosti.

4. Povinnosť zachovávať dôvernosť sa v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom alebo právom Únie vzťahuje na všetky informácie doručené Európskej prokuratúre, pokiaľ tieto informácie neboli už v súlade s právom zverejnené.

5. Vyšetrovania vykonávané v právomoci Európskej prokuratúry sú chránené pravidlami týkajúcimi sa služobného tajomstva podľa uplatniteľných právnych predpisov Únie. Každá osoba, ktorá sa zúčastňuje na vykonávaní funkcií Európskej prokuratúry alebo pri ňom asistuje, je povinná zachovávať služobné tajomstvo podľa uplatniteľných ustanovení vnútroštátneho práva.

Článok 109

Transparentnosť

1. Na iné dokumenty ako spisy, a to vrátane elektronického zobrazenia, ktoré sú uchovávané podľa článku 45 tohto nariadenia, sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([1]).

2. Hlavný európsky prokurátor do šiestich mesiacov od svojho vymenovania vypracuje návrh podrobných pravidiel uplatňovania tohto článku. Tento návrh prijme kolégium.

3. Rozhodnutia prijaté Európskou prokuratúrou podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 1049/2001 môžu byť predmetom sťažnosti adresovanej európskemu ombudsmanovi alebo predmetom súdneho konania na Súdnom dvore, a to za podmienok stanovených v článkoch 228 a 263 ZFEÚ.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43).

▼B

Článok 110

OLAF a Dvor audítorov

1. S cieľom napomáhať boj proti podvodom, korupcii a ďalším nezákonným činnostiam podľa nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 pristúpi Európska prokuratúra do šiestich mesiacov odo dňa, ktorý stanoví Komisia podľa článku 120 ods. 2 k Medziinštitucionálnej dohode z 25. mája 1999, ktorá sa týka vnútorných vyšetrovaní Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) ([1]), a prijme primerané ustanovenia, ktoré sa budú vzťahovať na hlavného európskeho prokurátora, európskych prokurátorov, administratívneho riaditeľa a zamestnancov Európskej prokuratúry, vyslaných národných expertov a iné osoby, ktoré sú jej dané k dispozícii, ale ktoré Európska prokuratúra nezamestnáva, a európskych delegovaných prokurátorov, s využitím vzoru stanoveného v prílohe k uvedenej dohode.

2. Dvor audítorov má právomoc vykonávať audit na základe dokumentov aj na mieste u všetkých zmluvných dodávateľov a subdodávateľov, ktorým Európska prokuratúra poskytla finančné prostriedky Únie.

3. OLAF môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s ustanoveniami a postupmi uvedenými v nariadení (EÚ, Euratom) č. 883/2013 a nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([2]) s cieľom zistiť, či nedošlo k nezrovnalostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie v súvislosti s výdavkami financovanými Európskou prokuratúrou.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, musia dohody o spolupráci s orgánmi Únie, orgánmi tretích krajín a medzinárodnými organizáciami a zmluvy Európskej prokuratúry obsahovať ustanovenia, ktorými sa Dvoru audítorov a úradu OLAF výslovne udeľuje právomoc na vykonávanie takýchto auditov a vyšetrovaní v súlade s ich právomocami.

Článok 111

Pravidlá ochrany citlivých neutajovaných skutočností a utajovaných skutočností

1. Európska prokuratúra stanoví vnútorné pravidlá týkajúce sa ochrany citlivých neutajovaných skutočností vrátane tvorby a spracúvania týchto skutočností v Európskej prokuratúre.

2. Európska prokuratúra stanoví vnútorné pravidlá týkajúce sa ochrany utajovaných skutočností EÚ, ktoré budú v súlade s rozhodnutím Rady 2013/488/EÚ ([3]), aby sa zabezpečila rovnocenná úroveň ochrany takýchto skutočností.

Článok 112

Administratívne vyšetrovania

Administratívna činnosť Európskej prokuratúry podlieha vyšetrovaniam európskeho ombudsmana v súlade s článkom 228 ZFEÚ.

([1]) Medziinštitucionálna dohoda z 25. mája 1999 medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Komisiou Európskych spoločenstiev ktorá sa týka vnútorných vyšetrovaní Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, 31.5.1999, s. 15).

([2]) Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

([3]) Rozhodnutie Rady 2013/488/EÚ z 23. septembra 2013 o bezpečnostných predpisoch na ochranu utajovaných skutočností EÚ (Ú. v. EÚ L 274, 15.10.2013, s. 1).

▼B

Článok 113

Všeobecný režim zodpovednosti

1. Zmluvná zodpovednosť Európskej prokuratúry sa spravuje právom rozhodným pre danú zmluvu.

2. Súdny dvor má právomoc rozhodovať na základe akejkoľvek rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, ktorú uzavrie Európska prokuratúra.

3. V prípade mimozmluvnej zodpovednosti Európska prokuratúra v súlade so všeobecnými zásadami, ktoré sú spoločné pre právne poriadky členských štátov Európskej únie nahradí všetky škody spôsobené ňou alebo jej zamestnancami pri plnení pracovných povinností v rozsahu, v akom im môže byť daná škoda pripísaná.

4. Odsek 3 sa vzťahuje aj na škody spôsobené chybou európskeho delegovaného prokurátora pri plnení jeho pracovných povinností.

5. V sporoch o náhradu škody má právomoc konať Súdny dvor, ako sa uvádza v odseku 3.

6. Vnútroštátne súdy členských štátov Európskej únie, ktoré majú právomoc konať v sporoch týkajúcich sa zmluvnej zodpovednosti Európskej prokuratúry podľa tohto článku, sa určia odkazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ([1]).

7. Osobná zodpovednosť zamestnancov Európskej prokuratúry sa riadi uplatniteľnými ustanoveniami uvedenými v služobnom poriadku a podmienkach zamestnávania.

Článok 114

Vykonávacie predpisy a programové dokumenty

Kolégium na návrh hlavného európskeho prokurátora prijíma predovšetkým:

a) každoročne programový dokument obsahujúci ročné a viacročné programy Európskej prokuratúry;

b) stratégiu pre boj proti podvodom primeranú rizikám podvodu, pričom zohľadní náklady a prínosy opatrení, ktoré sa majú zaviesť;

c) predpisy o podmienkach zamestnávania, kritériách výkonnosti, nedostatočnej odbornej spôsobilosti, právach a povinnostiach európskych delegovaných prokurátorov vrátane predpisov o predchádzaní konfliktom záujmov a ich riešení;

d) podrobné pravidlá týkajúce sa uplatňovania nariadenia (ES) č. 1049/2001 na činnosť Európskej prokuratúry;

e) vykonávacie predpisy uvedené v článku 24 ods. 8 nariadenia (ES) č. 45/2001.

Článok 115

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 49 ods. 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 20. novembra 2017.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

▼B

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 49 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi, v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 49 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 116

Postup pre naliehavé prípady

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.

2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku 115 ods. 6. V takom prípade Komisia okamžite po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.

Článok 117

Oznámenia

Každý členský štát určí orgány príslušné na účely vykonávania tohto nariadenia. Informácie o určených orgánoch, ako aj prípadné ich následné zmeny, sa oznámia súčasne hlavnému európskemu prokurátorovi, Rade a Komisii. Členské štáty oznámia Európskej prokuratúre aj podrobný zoznam vnútroštátnych ustanovení trestného práva hmotného, ktoré sa vzťahujú na trestné činy vymedzené v smernici (EÚ) 2017/1371, a akýchkoľvek iných relevantných vnútroštátnych právnych predpisov. Európska prokuratúra zabezpečí, aby sa informácie získané prostredníctvom týchto zoznamov zverejnili. Okrem toho členské štáty, ktoré majú podľa článku 30 ods. 3 v úmysle obmedziť uplatňovanie článku 30 ods. 1 písm. e) a f) na konkrétne závažné trestné činy, oznámia Európskej prokuratúre zoznam uvedených trestných činov.

Článok 118

Preskúmanie pravidiel týkajúcich sa ochrany fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov Európskou prokuratúrou

Komisia v súvislosti s úpravou nariadenia (ES) č. 45/2001 v súlade s článkom 2 ods. 3 a s článkom 98 nariadenia (EÚ) 2016/679 preskúma ustanovenia týkajúce sa ochrany fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov Európskou prokuratúrou, ako sa stanovuje v tomto nariadení. Komisia v prípade potreby predloží legislatívny návrh s cieľom zmeniť alebo zrušiť tieto ustanovenia.

▼B

Článok 119

Doložka o preskúmaní

1. Najneskôr do piatich rokoch od dátumu, ktorý Komisia stanoví v súlade s článkom 120 ods. 2, a potom každých päť rokov Komisia objednáva vypracovanie hodnotenia a predloží hodnotiacu správu o vykonávaní a vplyve tohto nariadenia, ako aj o účinnosti a efektívnosti Európskej prokuratúry a jej pracovných postupov. Komisia predkladá hodnotiacu správu spolu so svojimi závermi Európskemu parlamentu, Rade a národným parlamentom. Zistenia vyplývajúce z hodnotenia sa zverejňujú.

2. Ak Komisia dospeje k názoru, že sú potrebné ďalšie alebo podrobnejšie pravidlá týkajúce sa zriadenia Európskej prokuratúry, jej funkcií alebo postupu pri jej činnosti vrátane jej cezhraničných vyšetrovaní, predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívne návrhy.

Článok 120

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Európska prokuratúra uplatňuje svoje právomoci v súvislosti so všetkými trestnými činmi, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti, spáchanými po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Európska prokuratúra prevezme plnenie úloh spojených s vyšetrovaním a trestným stíhaním vyplývajúcich z tohto nariadenia v deň, ktorý sa určí rozhodnutím Komisie na návrh hlavného európskeho prokurátora, a to po zriadení Európskej prokuratúry. Rozhodnutie Komisie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Dátum, ktorý určí Komisia, nesmie byť skorší ako tri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

V tých členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci na základe rozhodnutia prijatého podľa článku 331 ods. 1 druhého alebo tretieho pododseku ZFEÚ, sa toto nariadenie uplatňuje odo dňa uvedeného v danom rozhodnutí.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.